

ιη'. Ὁ προδοσίας^{m)} τοῦ οἰκείου κατηγορήσας συνηγόρουν, μετὰ ἀπόδειξιν τὸς προσφύρουνⁿ⁾ αὐτῷ τιμωρίας ἐπάγει, καὶ ἐξ ἀρχῆς^{o)} ἡ ὑπόθεσις κινηθήσεται· μὴ ἀποδέξαι δέ, ὡς συκοφάντης ἀτιμωθήσεται, καὶ στέρξει μὴ ἔκκαλεσάμενος^{p)} τὴν ἀπόφασιν.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

Ἐκκαλεσάμενος τὴν ἀπόφασιν^{q)} Ὅταν οὐκ ἔξεκλεστο· ἐδύνατο^{r)} γὰρ ἔκκαλεσαθαι, καὶ τὰ τῆς προδοσίας γυμνάζειν^{s)}.

Οἱ παρὸν τίλοις ἐπιγέγραπται περὶ συνηγόρων διαφόρων δικαιοστῶν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Οἱ ἡγεμονοὶ κατὰ προδοσίαν τοῦ δίκαιου συνηγόρουν, ἀπορέουται τὴν κατὰ αὐτὸν ἔξενεχθεῖν τῷ φύρῳ, μετὰ τὰς ἀποδείξεις ἐκκλήσιν μὴ χρηστῶν· τούτῳ δὲ νόει κατὰ τὴν τελευταῖν τοῦ παρόντος τίτλου.

ΟΛΛΕΑΛΙΟΤ.

Διασώμενός τις, καὶ ἵτιθεὶς προσῆκθε βασιλεῖ, διαβάλλον τὸν συνηγόρωντα αὐτὸν, ὡς προδεδωκόντα τὴν δίκην, καὶ διὰ τοῦ παρακαλοῦντος ἀντιστοποίησε τὴν ἔξενεχθεῖν τὰν αὐτοῦ ἀπόφασιν· πρὸς τοῦτο τούτην ὁ βασιλεὺς ἀντέχοανεν οὐτοῖς· εἰ τὸν δικοῦλον σον προδεδωκέναι νομίζεις, καὶ πληρώσεις τὴν κατὰ αὐτὸν κατηγορίαν, τοντέστων, ἀποδέξεις, ὅτι προδεδωκεις, οὐκ ἐπιλέψει καὶ αὐτὸν ἀποφυάσι κατὰ τὴν ἀξίαν^{t)} τοῦ ἀμαρτημάτου, καὶ οὐτως καὶ τὰ τῆς προτοτύπου δίκαις ἀνωθεν ἔγραψθεται· εἰ δὲ μὴ ἀποδέξεις, ὅτι προδεδωκεις, καὶ ἐπὶ συκοφάντης, ἔγμωσθησῃ, καὶ τοὺς κερδεμένους, καὶ ὡς οὐκ ἔξεκλεσω, ἀναγκη ἔξεις ἐμεῖναι. ξένον ἐστὶ τούτῳ τὸ νόμιμον, ὃ διὰ τὴν προδοσίαν τοῦ δικοῦλον ἥτθεις, καὶ χωρὶς ἐκκλήσιν δύναται τὴν δίκην ἀνωθεν ἀγωνίζεσθαι· πρώτον δὲ ἀνύκην ἀποδεικνύσαι αὐτὸν τὴν τοῦ δικοῦλον προδοσίαν, καὶ τοτὲ ἔξεστιν αὐτῷ περὶ τῆς δίκαιης ἀνωθεν κινεῖν.

ώς συκοφάντης ἀτιμωθήσεται^{u)}] Οὐχ ὅτι ἀπομνᾶται^{v)}, οὐδὲ γὰρ ἐν ποιβλίῳ δικαιοθήσιν ἐσυκοφάντησεν, ἀλλὰ ὅτι ἐπίσημος γένεται ἐπὶ συκοφαντίᾳ.

ιθ'. Οἱ τοῦ ἐπάρχον, καὶ τῶν ἄλλων δικαιοσημάνων συνηγόροι, ὅσαι προφάσει τοῦ ἐπιτηδεύματος ἐκτισαντο^{w)}, ταῦτα ὡς ἴδιοτετον πεκούλιον μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἐκδικεῖτωσαν.

ΣΧΟΛΙΟΝ w).

Τοῦ αὐτοῦ τίτλου διάταξις δ. ζήτει τὸ κδ. κεφάλαιον.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Τὸν ἀπὸ συνηγόρωντος κανοτρέσιαν νοοῦνται μετὰ τελευτὴν τοῦ πατρὸς τοῦ κτησιαγένουν ἵπεξοντον. τὸ αὐτὸν φρόνι καὶ τὸ τέλος τῆς η̄. διατ. τοῦ παρόντος τίτλου. μέμνησο τῆς η̄. διατ. τοῦ να. τίτλ. τοῦ α. βιβλ. καὶ ἀνάγρων βιβλ. ιβ. τίτλ. λα. x.) διατ. α. καὶ τίτλ. λε. y.) διατ. σ. ἔνθα γνωσθεῖσιν^{x)} ἄλλοι κανοτρέσια^{y)} πεκούλια ἔχουσι.

ΟΛΛΕΑΛΙΟΤ.

Πρὸς ἐπαρχοὺς πρωταρχοὺς ἡ διάταξις αὐτῇ ἀντιγραφεῖσαν νομοθετεῖ, καὶ τοὺς ἐν τῷ φρόνῳ τῆς ἐπαρχίας, καὶ τοὺς παρὰ πάσι τοῖς ἀρχονταὶ συνηγόρουσι, εἴ τι διηγήθεσσαν ἐν τῇ συνηγόρων^{z)} ἡ προφάσις αὐτῆς κτησιαθοῦ, ἡ εἴ τι ἦδη ἐκτησαντο, τούτῳ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν τελευτὴν, κατεξαίρεστον ὡςανεὶ κανοτρέσιον πεκούλιον αὐτὸν ἔχειν κατὰ μέμνησιν τῶν στοιχιωτῶν, καὶ εἰς τὴν οἰκεῖαν ἔσοντιαν αὐτὸν διεκδικεῖν. ταῦτης ἐμνημονεύσοι τῆς διατάξεως καὶ ἐν τῷ α. βιβλ. να.

m) Cod. Coisl. προδοσίαν. Theod. προδοσία. n) Cod. Coisl. τὰς πρὸς φόρους. o) Cod. Coisl. ἔκαλεσάμενος. p) ἔκκαλεσάμενος etiam Synops. Basilic. Sed Basilica Fabroti ἔγκαλεσάμενος. Male. Idem mendum in Glossis Nomicis: Ἐφεσος λέγεται ἡ ἔγκλητος. Leg. ἔκκλητος. Vid. Harpocration v. Ἐφεσος. R. Etiam Cod. Coisl. Haen. et Theod. ἔκκαλεσάμενος. q) Cod. Haen. ἡδύνατο. r) Cod. Haen. γυμνάζων. Quod bene se habet. s) τὴν ἀξίαν τοῦ ἀμαρτημάτου. In L. I. C. h. t. pro temeritate commissi. Sed Thalelaeus legit, pro merito commissi. Quod et ipsum recte et Latine dicitur. Nam meritum est τῶν μισθωτών. Vid. Andr. Schott. Observ. Human. Lib. II. cap. 16. et Brisson. de V. S. in h. v. Ad rem ipsam nihil interest, utram lectionem sequare. R. t) In Cod. Haen. signo α'. ad textum allegamur. u) Vid. L. 4. §. 4. D. de his, qui not. infam. R. v) Theod. ἔγκλητον. Sed supra literas γρ scriptae sunt literae πτ. w) Hoc scholium deest in Cod. Lugd. Bat. et in editione Ruhnuk. Additur ante hanc Theodori interpretationem in Cod. Haen. x) Cod. Haen. λ. y) Cod. Haen. λβ'. z) Cod. Haen. ζει τινές. a) Cod. Haen. κανοτρέσιον.

XVIII. Qui advocatum suum praevericationis accusaverit, post probationem competentibus eum poenis subiicit, et causa de integro tractabitur. Quodsi non probaverit, velut calumniator notabitur, et cum non provocaverit, rebus iudicatis stabit.

SCHOLIUM.

provocatione non facta] quando non appellavit: poterat enim appellare, et de praevericatione experiri.

Hic titulus inscribitur de Advocatis diversorum iudiciorum.

THEODORI.

Qui advocati sui praevericatione victus est, idque demonstraverit, evertit sententiam adversus se latam, neque post probationem indiget provocazione. Hoc enim intellige secundum ultima verba huius constitutionis.

THALELAEI.

Litigans quis et in iudicio victus adit Imperatorem, advocatum suum accusans, tanquam litis praevericatorem; ideoque petit, ut sententia adversus se lata revertatur. Ad haec Imperator sic rescripsit: si patronum causae praevericatum putas, et impleveris accusationem adversus eum institutam, id est, probaveris, eum esse praevericatum, non deerit adversus eum pro merito delicti sententia: atque ita de principali causa denuo quaeretur. Quodsi non docueris praevericatum, et calumniae poenam sustinebis, et rebus iudicatis, adversus quas non provocasti, te acquiescere oportebit. Alienum a iuris ratione est, eum, qui advocati praevericatione causa cedidit, vel sine provocatione denuo actione experiri posse. Sed primum necesse est, eum advocati praevericationem probare, et tum ipsi denuo de causa quaerere licet.

velut calumniator notabitur] non quod infamia afficitur (neque enim in publico iudicio calumniatus est), sed quod insignis sit notabilisque calumnia.

XIX. Advocati Praetoriani, et aliorum iudiciorum quicquid occasione professionis acquisierint, veluti peculium suum post patris obitum vindicent. L. 4. C. eod.

SCHOLIUM.

Eiusdem tituli const. 4. Quaere caput. 24.

THEODORI.

Castrensis, quae ex advocatione quaesita sunt, post patris mortem filiifamilias esse intelliguntur, qui ea acquisierat. Idem dicitur in fine const. 8. huius tit. Me minoris const. 7. tit. 51. lib. I. et legas lib. 12. tit. 31. const. I. et tit. 37. const. 6. unde disces, quinam praeterea castrensis peculia habeant.

THALELAEI.

Haec constitutio ad Praef. Praet. rescripta sancit, ut advocati cum in foro P. P. tum aliorum iudiciorum, si quid ex advocatione vel occasione eius acquirere potuerint, aut iam acquisierint, id post patris obitum, praecipuum veluti castrense peculium habeant, ad exemplum militum, idque proprio dominio vindicent. Cuius quoque constitutionis mentionem feci lib. I. tit. 51. commentatus in 7. eius tituli constitutionem. Illa enim,

τίλι. ὑπομηματίζων τὴν ζ. τοῦ τίτλου διάταξιν. ἐκεῖνη γὰρ τὰ ἀπὸ συνεδρίου κτηθέντα βουλομένη ἔσαιρεται εἴναι τῶν πειραμένων, ἵκις προσέταξε, τὸ μετὰ τελευτὴν τὸν πατέρων ἔχειν αὐτὸν ἐξαίρετα, ἀπεὶ ἐπιτήσαντο. καὶ αὕτη δὲ τοὺς αὐτοὺς ἐξαίρετο περὶ τούτου ὅποις, καὶ δοκεῖ μοι ὁ νόος τούτοις εἶναι· ὡνταί ἐν ἣν μερὶ τοῦ πατρὸς δοκούσιν εἴναι δεσπόται τῶν ἀπὸ συνηγορίας ἢ συνεδρίου κτηθέντων οἱ ὑπεξανοιοι, μετὰ δὲ τελευτὴν τῶν πατέρων αὐτῶν, ὡνταί τότε ὧδε ἐπιτήσαντο, μόνοι διεκδικῶσι. ταχατεῖται γάρ με τὸ ὄπτόν, ὡς ἐκπατέρων διατάξιν μημονεύσατε τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς, καὶ τοτε ἐπαγαγέν τό, ἔξειναι τοὺς πειραμένους διεκδικεῖν ἀπεὶ ἐπιτήσαντο. εἰ γάρ καὶ ἐν ἣν τοῦ πατρὸς ἥθελον αἱ διατάξιαι αὐτῶν τὸν συνηγορούσαντα, καὶ τὸν συνεδρεύσαντα^{b)} ἔχειν ἦδις ἀπεὶ ἐπιτήσαντο, τὶς ζητεῖν ἢν ἐπαγαγέν ποστ patris obitum. ἐγὼ οὖν τῆς πασῶν γνώμης^{c)} οὐκ ἀμφισταμαι. ὁ δὲ βουλίμενος ἐτέρως^{d)}, τὰς διο ταῦτας διατάξεις νοεῖν, ὡς βούλεται, νοεῖται αὐτίς, ἐμμηνεύοντος γάρ ἐστιν τὸ λέγειν, ὅτερον νομίζειν, εἰ καὶ τινὲς μη πειθότας τῇ αὐτοῦ ἐμμηνεύειν. ἀναγνωσθεῖν δὲ τὴν η. διατ. τούτου τοῦ τίτλου.

Τούτης· τί γάρ ὅλως ἡ ταύτη, ἡ ἐκείνη τὴν διάταξιν νομίζεις εἴναι ζητειαὶ σημεροῦ, μετὰ τὴν τοῦ εὐνοεστατού βασιλέως^{e)} τομοθεσίαν τὴν ἐπιτελεόντων τὰ ἐν πάντῃ αὐτίς πτωματον τοῖς ὑπεξανοιοι, μη προσπογῆσθεν τοῖς πατέρων αὐτῶν (αὐτὴ ἡ διατάξις) κείναι βίβλ. με. τίν. δ. κερ. θ.^{f)}; μάθε, γέροντες μὲν ἀληθῶς τριπλη διάταξις, ἡτίς ἐκπεινεσθεῖ, οὐαὶ κτῶταις οἱ ὑπεξανοιοι μηδ ἐπὶ τῆς ἴποστασεως τῶν ἐχόντων αὐτὸν ἐν ποτεστάτε, ἀλλ ἐξ ἀλλων οἰωνῶν ποτεστάτων αὐτῶν, εἴτε ἀπὸ καμπάνων^{g)} οἰκείων, εἴτε ἀπὸ φλοτιμίας τῆς τύχης, ταῦτα ἐουκέντα τοῖς ἀπὸ γαμήλης αὐτίς κτηθέναι, καὶ τοῖς ἐν μητρώον γένοντι περιεκθύνοντιν εἰς τοὺς ὑπεξανοιοις πρόσχασιν. ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀποστολοτοις ἐφίλαξεν ἡ διάταξις ἐκείνη τὸν ὄντουφρουστον τοῖς ποτεστάτων. ἔων δὲ ὅλως αἱ διατάξεις αὐτὰ καὶ τὴν τινῶν ἐσμηνεῖν, καὶ ζώντων ἔτι τῶν πατέρων βούλωνται τὰ ἀπὸ συνηγορίας ή συγνοεῖνα κτηθέτα τοῖς νῦν διαφέρειν, ὡς τὰς ἀληθῆς κανοτρέσιαν πεκούλαια, τότε οὐδὲ τὸν οὐσουφρουστον, ἐφ οἷς ἐπειτησαντο οἱ πατέρες ἀπὸ συνηγορίας καὶ συνεδρεύεις, ἔχουσιν οἱ πατέρες αὐτῶν, ὥσπερ οὐδὲ ἐπὶ τοῖς κανοτρέσιοις πεκούλαιοις ἔχονται οἱ πατέρες οὐσουφρουστον. καὶ τὰ μέντοι τοῖς τελευτὴν τοτε διεκδικούσιν αὐτὰ κατεξάρτεσον οἱ κτηθόμενοι. ἔτελος γάρ οὐαὶ κανοτρέσια εἰσὶ τὰ ἀπὸ πατρῶν τέχνης τῷ ὑπεξανοιῷ προσπογέμενα, διὰ τοῦτο καὶ ὡς ἰδίοκτητον πεκούλαιον εἶπε τούτῳ οἱ Βασιλεῖς. κανίστις, γάρ ιδίοκτητον τὸ κανοτρέσιον, ὡςανεὶ δὲ ἰδίοκτητον, τὸ μὴ οὐν κανοτρέσιον, ἀλλ ὀνταὶ κανοτρέσιον, οὐαὶ εἰσὶ τὰ ἀπὸ ἐλευθέρων σπουδαιμάτων. καὶ τούτων γάρ ἡ ζητησίς καὶ ἡ δεσποτεῖα δογῆ τὸν ὑπεξανοιοι^{h)}.

Τοία εἰὸν εἰδη τῶν πεκούλων. τὰ μὲν γάρ εἰσιν παγκατά, ὡν καὶ ἡ ζητησίς δογῆ καὶ ἡ δεσποτεῖα τοῦ πατέρα. ὅταν ἔχῃ δὲ ὅνδις ἐλεύθερον πεκούλων, διοικήσονται βαρὸν ἀπὸ τοῦ πατέρων ταῖς δὲ ἀποστολοτοις, τὰ ἀπὸ βασιλικῆς φιλοτιμίας, καὶ μητρικῆς δωρεᾶς, ὡν ἡ μὲν ζητησίς εστο τοῦ πατρὸς, καὶ δὲ δεσποτεῖα οὐδῆⁱ⁾ τον ἐκατέρου θανατον. τὰ δὲ εἰσιν κανοτρέσια, ὡς τὰ τοῖς στρατιωταῖς ἀπὸ τῶν οἰκείων ὀφρικίων προσπογέμενα, ὡν καὶ ἡ ζητησίς καὶ ἡ δεσποτεῖα δογῆ τον νῦν^{j)} δομοῖς καὶ τὰ διασανεὶ κανοτρέσια, τὰ ἀπὸ ἐλευθέρων σπουδαιμάτων. καὶ τούτων γάρ ἡ ζητησίς καὶ ἡ δεσποτεῖα δογῆ τὸν ὑπεξανοιοι^{k)}.

ὅσα προφάσει^{l)}] Πολλάκις γάρ οὐκ εξ αὐτῆς μόνης τῆς συνηγορίας ἐπιτήσαντο^{m)}, ἀλλὰ προφάσει τοῦ συνηγοροῦ

quae ex adsessionis officio acquisita erant, acquirentibus propria esse volens, specialiter sancivit, ut post patris obitum, quod acquisivissent, sibi proprium haberent. Haec vero iisdem hac de re usa est verbis; mihiq; eius sensus talis esse videtur, videlicet ut filiisfamilias, patre superstite, eorum, quae ex advocationis vel adsessionis munere acquisierint, domini esse credantur, post patris vero obitum, illa ipsa sibi solis vindicent. Movet enim me, quod in utraque constitutione mentio sit patris obitus, et tum demum additur, licere acquirentibus vindicare, quae acquisierint. Quodsi enim harum constitutionum ea fuisset sententia, ut advocatus et adssessor, patre etiam nunc superstite, quaecunque acquisivissent, sibi propria haberent, quid addere necesse erat, post patris obitum. Itaque ego ab hac sententia non discedo. Qui aliter has constitutiones intelligere velit, intelligat, ut volet. Nam interpretis est dicere, quid sibi videatur, quamvis alii eius sententiae haud accendant. Lege vero const. 8. huius tit.

Interrogatio: quid vero est, quod vel hanc vel illam constitutionem hodie necessariam putas, post promulgatam piissimi Imperatoris sanctionem, qua, quaecunque filiisfamilias ex qualibet causa acquisita sunt, non acquiruntur eorum patribus? (Haec constitutio reperitur lib. 45. tit. 4. cap. 9.) Disce. Est sane talis constitutio sanciens, quaecunque filiisfamilias sibi non ex substantia eorum, in quorum potestate sunt, acquisierint, sed ex aliis quibuscumque causis, sive ex laboribus suis, sive ex liberalitate fortunae, ea similia videri illis, quae ex nuptialibus causis acquisita sunt, atque his, quae ex materno genere ad filiosfam. pervenient. Sed et in his adventitiis eadem constitutio usumfructum patribus reservavit. Quodsi vero omnino hae constitutiones, secundum nonnullorum interpretationem, patribus adhuc viventibus, ea, quae ex advocatione vel adsessione quae sita sunt, filiis prodesse volunt, tanquam vera peculia castrenia, tunc neque usumfructum eorum, quae filii ex advocatione vel adsessione acquisiverunt, patres habebunt, ut nec in castrenibus peculiis habent. At secundum explicacionem meam ea, quae ex advocatione obtigerunt, hodie pari iure censentur cum illis, quae ex quavis alia causa acquisita sunt, et neutiquam cum illis, quae parta sunt secundum illam constitutionem. Quousque enim pater superstes est, illis uti frui potest; et post eius obitum demum ea sibi vindicant acquirentes. Quoniam vero quasi castrenia sunt, quae ex arte quadam filiisfamilias obveniunt, ideo etiam Basilicus ὡς ἰδίοκτητον hoc peculum appellavit, id est, proprio labore partum. Proprie ἰδίοκτητον castrense est; sed quasi ἰδίοκτητον, non castrense, sed quasi castrense; quale est, quod nobis obtingit ex studiis liberalibus. Quaere lib. 39. tit. 1. cap. 63.

Tres sunt species peculiorum. Quaedam enim pagana sunt, quorum ususfructus et dominium ad patrem pertinet; quamvis habeat filius liberum peculum, administratione a patre accepta. Quaedam vero adventitia, veluti ex Principiis largitione et matris liberalitate quae sita, quorum ususfructus ad patrem pertinet, dominium autem ex utriusque morte pendet. Quaedam denique castrenia sunt, veluti quae militibus ex officiis suis acquisita sunt, quorum ususfructus et dominium ad filiisfamilias pertinet. Similiter et quasi castrenia, quae ex liberalibus studiis obveniunt. Nam horum quoque ususfructus et dominium est penes filiumfamilias.

Quaecunque occasione] Saepe enim non ex advocatione solum acquisivit; sed eius occasione in ho-

b) Sic Cod. Haen. Ruhnk. συνεδρεύσαντα. c) Cod. Haen. περὶ τούτου γνώμης. d) Cod. Haen. post ἐτέρως statim ponit νοεῖν et tamen post διατάξεις repetit. e) Cod. Haen. addit ἡμῶν. f) Est L. 6. C. de bonis, quae lib. in potest. patr. const. R. g) MS. κτημάτων. Quod mutavi ex L. cit. ubi, laboribus suis. Sic etiam Basilica loco in Scholiis laudato, et Harmenopulus Lib. V. Tit. II. p. 364. R. Cod. Haen. κτημάτων. Nihilosecius omnino probanda videtur Ruhnkenii emendatio. h) Verba illa καὶ μέντοι τὴν ἔμμην παραδόσουν in MS. cum praecedentibus connectuntur. Sed Scheltinga noster ea cum sequentibus coniunctit, locumque antea subobserum hac sola distinctione reddidit clarissimum. R. i) δρᾶ Cod. Haen. sine iota. Ceteram in huius vocis scribendae ratione librarius sibi non consiat; modo deest iota, modo additur. k) Post verba δρᾶ τὸν ὑπεξανοιο in Cod. Haenel, haec addita sunt: τὸ αὐτὸν ἐν ἀποικόσιαις (Cod. ἐναποτελέσματα) ἀναγηλάρησις καὶ λογοθεῖσαι. ἔκπειρον γάρ λογοθεῖσαι. οημάτων, ὅτι ἀναγηλάρησις λαμβάνεται. Haec autem verba magis pertinent ad L. 6. C. hui. tit. quae infra legitur. l) Cod. Haenel. loco verborum ὅσα προφάσει signo γ'. ad haec textus verba remittit. m) Cod. Haenel. ἐπίσηματο.

τις^η) ἐγένετο αὐτῷ φίλος μὴ ἔγνωμένος αὐτῷ, πάκενος δια-
πιθένεος ἔχομεν αὐτὸν κληρονόμον, η̄ λεγάτον αὐτῷ κατα-
λεούπεν, η̄ καὶ περιὼν ἐδιωγματο αὐτῷ ταῦτα. οὐκ ἔστι μὲν
ἔκ τῆς συνηγορίας, προφάσει δὲ τῆς συνηγορίας πτηθέν^ο).

ώς ίδεύκτητον πεκούλιον^ρ]. Τοῦτο μάκοδαι δο-
κεῖ τη̄ ἑμί παραδόσει. ὅμως ἐγὼ καὶ τοῦτο τὸ ὄγκον γοῦ,
ὅτι μετὰ τελευτὴν τοῦ πετρίου ἀπεικάζει τὰ κτηθέντα τῷ καν-
στροειδὶ πεκούλιῳ. ὡς γαρ εἰπον, πάντα μὲ ταῦτας, τὸ καὶ
ἐν ταύτῃ καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ διατάξει κείσθαι, ποστ patris
obitum. πάντα δὲ συνήγοντεσθαι τοῖς τῷ ἔπαντας ἐμοὶ δε-
χομένοις ἐξῆγησν, τὸ ἀπεικασμὸν ταύτην τὴν διάταξιν τοῖς
κανστρεσίοις πεκούλιοις, καὶ τὸν δικολόγον τῷ σιρατιστῇ.

χ'. "Οσα τοῖς τοῦ ἐπάρχον τῶν πραιτωρίων συν-
ηγόροις πεφιλοτίμηται, τούτων καὶ οἱ τοῦ ἐπάρχον τῆς
πόλεως ἀπολανέτωσαν^η).

κα'. Μῆδεμία τοῖς τοῦ ἐπάρχον τῶν πραιτωρίων
δικολόγοις ἐπιβαλλέσθω φροντὶς πιού τινος τῶν δικα-
στῶν, η̄ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐπάρχον, η̄ τοῖς τῶν ἐπαρ-
χιῶν, η̄ τῶν περιβλέπτων ἀρχόντων συνηγόροις· μήτε
οὖν ἐποψία, μήτε ἔξιστις, μήτε ἔργον οἰκοδομῆ^τ),
μήτε ὅτι τοῖς συνηγόροις ἐπιτατέσθω, εἰ μὴ μόνον τὸ
ἐν ἐκείνῳ δικάζειν τῷ τόπῳ, ἐν ὧ συνηγοροῦσι· πεν-
τήκοντα χρονίον λιτρῶν^ς) ἐπιτίκιον ὑφρομάρνης τῆς
τάξεως, εἴ τι τούτων παραβαθείη.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

ἀγαψηλάφησις^η] ἀγαψηλάφησις τῶν λογαριασμῶν, η̄
δικαιώματα.

λογοθέστον] λογισμός.

δικάζειν τῷ τόπῳ] Ζήτει βιβλ. ζ. τιτ. α. κεφ. β.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

χωρὶς τοῦ διαιτῆσαι^η]. Τονίσοτι δικάζων, δικα-
στὴν γάρ καὶ ἀποτὰ καλῶς δίδωσι ὁ ἄρχων τῶν συνηγορῶν,
καὶ τούτον μέντοι ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ὧ συνηγοροῦ-
σιν λόγου κάριν ὁ δικολόγος ἐν τῇ Τυρῷ μονῷ κατὰ τὸ πολὺ δια-
τριβῆ, καὶ ἐξεῖ συνηγοροῦ, οὐ δύναται ὁ ἄρχων ἀρχόντων δίκαιος
εἰ Βηρυτῷ κινούμενος η̄ ἐν ἑταῖρᾳ τῆς ἀποικίας πολὺ παρα-
πέμπειν αὐτῷ, καὶ μεθόδῳ ταυτὴν ἀγαχάζειν αὐτὸν ὡς περ
παιωνιστῶν γενέσθαι^η). ἐν αὐτῷ γάρ μονι τῷ τόπῳ, ἐν
ῳ δικολογεῖ, βούλεται δικάζειν αὐτὸν η̄ προκειμένη διατάξις.
οἶδα^η καὶ πολλοὺς ὄργωντας καὶ τοῖς παλαιοτέροις δικολογού-
σαν οὐχὶν προσταζόμενοι ἐδίδοντα ποιήσαντα^η), καὶ ἐξ ἀδικίας
αὐτὸς πολέμος ἐγγίζοντος, ἀλλὰ πάντα μακρὰν ὑφεστώντος. καὶ
οὐδεὶς ἐτόλματον αποτίναι αὐτὸν ταύτην τὸν δικάζειν· ἐπει-
δὴ ὄργιζομενοι ἐπηρεάζοντο προσείδως, μικρὰ φροντίζοντες
τῶν δικαστῶν.

χβ'. Τῶν αὐτῶν ἀπολανέτω^η) προοριμῶν^η) ὁ παρὰ
τῷ ἐπάρχῳ^η) τοῦ Ἰλλυρικοῦ συνιστάμενος, καὶ ὁ παρὰ
τῷ ἐπάρχῳ τῶν πραιτωρίων.

χγ'. Οἱ παρὰ^η τῷ ἐπάρχῳ τῶν πραιτωρίων, η̄^η)
τῷ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως ἔκπλον πεντήκοντα εἶναι ὠρ-
θῆσθαι συνήγοροι, καὶ μήτε αὐξάνεσθαι, μήτε μει-
οῦσθαι^η) τὸν ἀριθμόν. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τούτων γυνό-
μενοι τοῦ δημοσίου συνήγοροι^η), πάσης ταξεωτικῆς,

minis sibi ante ignoti amicitiam pervenit; qui ipsum in
testamento heredem scribit, vel legato honorat, vel
etiam superstes donis mactat. Qualia non ex advoca-
tione quaesita sunt, sed occasione illius.

ut peculiūm suūm] Illoc sententiae meae ad-
versari videtur. Attamen hunc quoque textum ita intel-
ligo, ut ea, quae acquisita sunt, post patris obitum pe-
culio castrensi compararentur. Nam, ut dixi, valde me
movet, quod in utraque constitutione legitur, post pa-
tris obitum. Plurimum vero iis, qui contrariam inter-
pretationem sequuntur, patrocinatur, quod illa consti-
tutio, quae sic parta sunt, castrenibus peculiis comparat,
et advicatum militi.

XX. Quicquid advocatis P. P. indultum est, eo L. 5.
et advocati praefecturae urbicariae fruantur. C. II. 7.

XXI. Nulla advocatis Praetorianis a quoquam L. 6.
iudice vel ab ipso Praefecto Praet. cura imponatur: C. cod.
nec advocatis fori provincialis; nec spectabilium iudi-
cium. Nulla igitur inspectio, nulla peraequatio, nulla
operis constructio, nulla discussio, nullum ratioci-
nium, nullum denique aliud iis mandetur, praeter ar-
bitrium solum in eo loco, ubi advocationem pree-
stant: quinquaginta librarum auri poena officio fe-
riendo, si quid horum non observaverit.

SCHOLIUM.

ἀγαψηλάφησις^η] discussio rationum.

λογοθέστον] ratiocinum.

arbitrium in eo loco] Quaere lib. 7. tit. 1.
cap. 2.

INTERPRETATIO.

praeter arbitrium] Id est disceptationem. Nam
Magistratus vel invitum advicatum recte dat arbitrum,
in eo tamen loco, ubi advocationis officium exercet. Si
igitur, ut hoc utar, advicatus tantum Tyri plerunque
versetur, ibique causas agat, Magistratus ipsi non po-
test litis Beryti vel in alia eius provinciae urbe agitatae
cognitionem delegare, cumque hac ratione ad sistendum
et quasi exhibendum se compellere. Nam praesens con-
stitutio vult, illum in eo loco solo, ubi advicati mu-
nere fungitur, arbitrum esse. Plures novi magistratus,
qui simulatae ducti veteranis etiam advicatis cognoscendi
provinciam delegare solent, non in urbe aliqua propin-
qua, sed plurimis dissita intervallis. Nec quisquam au-
sus est hanc iis constitutionem opponere; propterea
quod irati facile ad calumnias prolabuntur, parum re-
veriti constitutiones.

XXII. Iisdem privilegiis fruantur advicati Prae- L. 7.
fecturae Illyricanae, quibus advicati Praetorianae C. cod.
sedis.

XXIII. Advocatio Praefecturae Praetorianae et L. 8.
Urbicariae centum quinquaginta numero tegatis con- C. cod.
clusa est, minime vel augendo vel minuendo. Sed
qui ex illis ad fisci patronatum pervenerint, a cohorts-
tali vel alia viliore conditione cum liberis suis sol-

^η) Cod. Haen. τιτλ. pro τιτλ. ο) Cod. Haen. pro κτηθέν habet ἐκτήθη. p) Cod. Haen. signo δ'. ad verba textus ὡς
ιδόκτητον πεκούλιον remittit. q) Cod. Coisl. ἀπολαβέτων. Frequens est in hoc Cod. MS. confusio verborum ἀπολαβέτων et
ἀπολανέτων. r) Verba μήτε ἔργον οἰκοδομῆ in Cod. Haen. desiderantur. Cod. Coisl. pro ἔργον habet ἔργον. s) Fabr. λιγῶν
χρονίον. t) Huc pertinent verba Cod. Haen. quae supra post verba ὁρᾶ τὸν ὑπεξόντων addidit. Cf. notam k) praecedentem.
u) Scholiastes Versionem sequitur diversam ab ea, quae prae manibus est: quod alibi etiam in his Commentariis observa-
vimus. Sed semel notasse sufficerit. R. v) Forte vertendum est: eumque hac ratione ad sistendum et quasi exhibendum se
compellere. Certe παρατάσθαι pro exhibere frequens est apud Graecos ICtos. De aliis verbis notionibus vide Sparham. in
Julian. p. 139. R. in Addendis. w) Cod. Haen. post οἶδα inserit δέ. x) Cod. Haen. ποιήσαντα. Minus recte. y) Cod. Haen.
ἀπολαβέτων. z) προοριμῶν apud Fabr. deest. a) Cod. Haen. et Coisl. pro ἐπάρχῳ τοῦ Ἰλλυρικοῦ habent ὄργοντα τοῦ Ἰλλυ-
ρικοῦ. b) Huius constitutionis versio in Basilicis (Fabroti) minus plena. R. e) Cod. Coisl. pro ὃ habet κατ. d) Cod. Coisl.
post μειοῦθαι addit τούτων. e) Cod. Coisl. post συνήγοροι addit, καὶ τὸν ἐνεπτὸν ἐν τῷ τοῦ δημοσίου συνηγοράτῳ

καὶ τῆς χειρονος ἐλευθερούσθωσαν μετὰ τῶν παιδῶν^{f)} τύχης· καὶ Κόμιτες ἔστωσαν Consistoriani^{g)}, μηδὲν ἀντίσταστο ἐξ οἰουδήποτε τίτλου, τοῖς ὧν εἰσιν ὑπεξούσιοι προσπορίζοντες.

ΣΧΟΛΙΟΝ h).

Ζήτει τὸ κ. κεφαλ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

Π Ι διάταξις ἔκατον πεντήκοντα εἶναι νομοθετοῦσα τὸν ἑπαρχότητος συνηγόρους, οὐδένει μὴ αὐξάνεσθαι, μηδὲ μειοῦσθαι τούτων τὸν αὐθιμόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τούτον γενομένους φιλοκοινηγόρους, καὶ ταξεωτικῆς, καὶ τῆςⁱ⁾ ἄλλης οἰασδήποτε τύχης ἐλευθερούσθαι μετὰ τῶν ὀτεδήποτε γεννηθέντων παρὰ ἀντὸν παιδῶν· καὶ μεθὸν ἀπόθηται ὁ δικαίογος τὸ τοῦ δικολόγου^{k)} ὄφρικον, πληρῶσθ δὲ καὶ τὸν ἐνιαυτὸν ἐν τῷ φιλοκοινηγόρῳ, συγχλητικὸν αὐτὸν γινόμενον, ἀναχωρεῖν τὸν παταλόγου τὸν συνηγόρων, μετὰ τοῦ καὶ Κόμιτα Consistorianum^{l)} αὐτὸν γίνεσθαι· καὶ πάντα ὅσα τοῖς συνηγόροις τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας καθ' οἰασδήποτε τύχηρ, ἐξ οἰουδήποτε τίτλου προσπάται, ταῦτα ὡς κανοτρέσιον αὐτοῖς ἔχειν πεκούλους, καὶ μηδὲ τοῖς παταροῖς ἀντών, η τοῖς πάττοις τοῖς κατὰ πατέρας ταῦτα τὰ πρόγυμνα προσπορίζεσθαι, ταῦτα δὲ πάντα τὰ προνόμια ἔχειν βούλεται καὶ τῶν ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου^{m)} τὰς πόλεως συνηγόρους.

Τὸ κατὰ πόδας ἔχει· κλείνουμεν τούτους, οὐ τινες ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν φιλοκοινηγόρους περιειθωσι, τῆς ταξεωτικῆς η ἄλλης οἰασδήποτε εὐτελεστέρας τύχης τῶν δεσμῶν, μετὰ τῶν παιδῶν τῶν ὀτεδήποτε γεννηθέντων ἐλευθερώς φιλατεσθαι· καὶ μεθὸν τὸ τούτο ὄφρικον ἀπόθωται, καὶ τὸν ἐνιαυτὸν δὲ πληρῶσθαι, ἐκ τοῦ τῶν συνηγόρων συντιμιατος ητοι συμματείον γιρούμενος αὐτὸν συγχλητικὸν ἀφιστωθαι μετὰ τῆς ἀξίας τοῦ Κομιτοῦ τὸν Κονσιτοριανὸν· καὶ τὸ μὲν κατὰ πόδας οὐτως φησι δὲ δ Ὁθαλελαῖος· σημείωσαν δέ, οὐ ἄμα τῷ ἐπιβήμα τῷ βαθμῷ τῶν φιλοκοινηγόρων εὐθέως ἐλευθεροῖ αὐτὸν πάσης τύχης εἰσημένης τῇ διατάξει, καὶ τοὺς παιδῶν αὐτὸν τοὺς ὀτεδήποτε γεννηθέντων, ὥστε οὐν εὶς καὶ μὴ φθῶσῃ πληρώσων τὸν τῶν φιλοκοινηγόρους βαθμόν, οὐ πέρος τὸ ἀπαλλαγῆναι τῆς τύχης ἐνομοθετησεν η διάταξις, ἀλλὰ πρὸς τὸ γίνεσθαι αὐτοὺς συγχλητικῶν, καὶ λαβεῖν ἀξίαν Consistoriani Comitisⁿ⁾. σημείωσαι οὖν, οὐ καὶ οἱ Consistoriani Comites^{o)} εἰς τὴν σύγκλητον ἀναρέσσονται.

τοῖς ὧν εἰσιν ὑπεξούσιοι προσπορίζοντες^{p)}] Ἐρώτησις· τῆς τετάρτης τούτων τίλον διατάξεως πᾶσι τοῖς συνηγόροις τοῖς ἐν οἰασδήποτε δικαιοτηρίῳ συνηγόρουν χαροστημένης τὸ διθενόποτε κτηθέντα ἔχειν ἐν κανοτρεσιώ πεκούλων, δια τι η διάταξις αὕτη μεταγενεστέρα τοσούτοις χρόνοις ὑπάρχουσα τῆς τετάρτης διατάξεως κακῶν δικαιωμάτων ποιεῖται τοῖς διαιτολόγοις τῆς ἐπαρχίας πρωταριών^{q)}, καὶ τοῖς τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως χαρίζεται τὸ ἔχειν ἐν κανοτρεσιώ πεκούλων τὸ κτηθέντα αὐτοῖς; μάτις. οὐ μαλιστα αὕτη η διάταξις τὴν ἐμὴν ἐξηγησον παραπλέσται, ἢ ἐποιησάμην ἐν τῇ δ.^{r)} διατ. τούτων τοῦ τίλον καὶ ἐν τῇ ζ. τοῦ να. τίλον τοῦ πρώτων βιβλίου^{s)}. ὡς γάρ ἐκείνας^{t)} ἐξηγόμενος εἴπον δοι, τοῖς τῶν ἄλλων διαιτολόγων συνέδοις μετὰ τελευτὴν τῶν πατέρων, οὐ μὴν καὶ περὶ τῶν αὐτῶν^{u)}, ἐφιλοτιμόστατο αἱ εἰσημέναι μοι δύο διατάξεις τὰ τῶν κανοτρεσιών πεκούλων δικαια· ὀμέλει εἰδίναι, οὐ οἱ τελεύται τι δικαιωμάτων αἵτοις ἔχονταν, veluti castrense^{v)} peculiū μὲν δύο εἴπον εἶναι το εξ αὐτῶν διδόμενον τοῖς δι-

πληρώσαντες. Idem addit Cod. Haenel, nisi quod verbum πληρώσαντες omittit. Haec verba ad textum pertinent constitutionis.

f) Fabr. μετὰ τῶν παιδῶν ἐλευθερούσθωσαν. g) Cod. Coisl. κονσιτοριανοί. Fabr. κονσιτοριανοί. Cod. Haen. Consistorianoi. In margine Cod. Haenel. scribitur: θεοῖς βασιλικοί. h) Hoc scholium hoc loco addit Cod. Haenel. i) Cod. Haenel. articulum τῆς omittit. k) Cod. Haenel. pro δικολόγον habet συνηγόρου. l) Cod. Haenel. Consistorianon. m) Cod. Haenel. τοὺς ἐνδοξοτάτους ἐπάρχους. Male. Ferri posset huius Cod. lectio, si ἐπάρχον scriptum esset. n) Cod. Haenel. o) Cod. Haenel. Consistorianoi κόμιτες. p) Haec interpretatione in Cod. Haenel. hoc loco deest et demum post sequentis textus scholium legitur, ubi haec inscriptio invenitur: ἐμμηνέα τοῦ ὄπισθεν κειμένου σημείου γ'. Hoc signum superscriptum fuit verbis: τοῖς, ὧν εἰσιν ὑπεξούσιοι, προσπορίζοντες. Varietas lectionis inter editionem et Cod. Haen. statim addita est. q) Cod. Haen. τῶν πρωταριών. r) Cod. Haen. τετάρτη. s) Cod. Haenel. addit post τούτων τοῦ τίλον haec: καὶ ἐν τῇ ζ. τοῦ να. τίλον. Haec, quae Cod. addidit, in textum recepi, cum mutilum hunc locum in editione esse facile quisque intelligat. t) Cod. Haen. ἐκείνας. Ruhnken. ἐκείνη. Sed quum additamentum Cod. in textum receptam sit, etiam legendum est ἐκείνας. u) Huic loco et mendae et prava interpunctione tantum caliginis obduxerant, ut, quid sibi interpres Graecus voluerit, vix divinatione assequi posses. Sed egregius ille cultioris Iorisprudentiae stator, Gerl. Scheltinga, sagaci conjectura pro περὶ τῶν αὐτῶν legendū vidit περιώντων αὐτῶν, interpungens praeterea post vocem δικαια. Quia quidem emendatione et sua Auctori manus restituitur, et tenebrae omnes dispelluntur. R. v) Cod. Haen. castrense. Verbum latinum graeco modo terminatum.

vantur, et Comitiva Consistoriana ornentur, nihil eorum, quae ex quoconque titulo quaequierint, iis, in quorum potestate sunt, acquirentes.

SCHOLIUM.

Quaere cap. 20.

INTERPRETATIO.

Constitutio sanciens, ut advocatio Praefecturae centum quinquaginta constet, hunc numerum neque augeri vult neque minui, eosque etiam, qui ex illis ad fisci patronatum perveniant, a cohortali et quacunque alia conditione cum liberis suis quandocumque natis liberari iubet: advocatum vero, postquam officium suum depuerit, annumque in patronatu fisci compleverit, Senatorium factum, discedere ex advocatorum consortio cum Comitiva Consistoriana; omneque, quod togatis eiusdem Praefecturae ex quacunque fortuna quoconque titulo acquiritur, tanquam castrense peculium sibi vindicare, nec patribus suis, nec avis paternis eas res acquiri. Quae privilegia omnia etiam ad Illustris Praefecturae Urbicariae advocatos vult pertinere.

Tὸ κατὰ πόδας ita: iubemus eos, qui ex his ad fisci patronatum pervenirent, a cohortalis vel alterius cuiuscunq; vilioris conditionis nexibus cum liberis quandocumque genitis liberos servari: et post depositum officium, et annum impletum, ex advocatorum collegio vel corpore, dum Senatorii fiunt, discedere cum Comitiva Consistoriana. Sic τὸ κατὰ πόδας. Sed Thalelaeus ait: observa vero, constitutionem eos, simulatque gradum advocatorum fisci concenderint, liberosque eorum quandocumque natos ab omni dicta conditione liberare, adeo ut ex hac constitutione advocati fisci munus implere debeat, non ut conditionis illius nexibus liberetur, sed ut Senatorius fiat, et ad Consistoriani Comitis dignitatem adspiret. Notes vero, Consistorianos quoque Comites in Senatum referri.

iis, in quorum potestate sunt, acquirentes. Interrogatio: cum quarta huius tituli constitutio omnibus advocatis, in quoconque iudicio causas agentibus, concesserit, ut, quae ex quoconque causa quaequierint, tanquam castrense peculium sibi habeant, quae tandem est ratio, cur haec constitutio longo intervallo posterior quartaa constitutionis novum ius solis Praefecturae Praetorianae et Urbicariae advocatis largita sit, quo, quoacunque acquisierint, velut castrense peculium sibi vindicent? Disce: haec constitutio in primis adiuvat interpretationem meam, quam feci ad constitutionem quartam huius tituli et ad septimam tit. 51. lib. 1. Ut enim illas enarrans tibi dixi, aliorum iudiciorum assessoribus post patrum obitum, non item ipsis superstibus, duae, quas dixi, constitutiones castrensis peculii iura indulserunt; gnarae tamen, id quod concesserant non esse plenum quoddam et perfectum ius, ve-

κολόγοις, ἢ τοῖς συγκαθέδροις. αὕτη δὲ ὡς μειζόνως τιμῆσαι βουλομένη τοὺς τῶν ἐπάρχων δικολόγους, κανονιζόντον κυρίως ἐκάλεσεν^{w)} πεκούλιον τὰ κτισμένα αὐτοῖς, καὶ ὅπτος ἐπήγαγε, μὴ προσποδίζεσθαι ταῦτα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἢ τοῖς πάτποις, δῆλούσα, ότι καὶ ζώτων ἔτι τῶν πατέρων καὶ τῶν πάππων αὐτοῖς τοῖς κτησιαμένοις βούλεται διαφέρειν, ἀπερ ἐπήσαντο.

κδ'. Οἰοσδήποτε^{x)} συνήγορος ὕρχων ἐπαρχίας προβληθεῖς, καὶ καθαρῶς τὴν ἀρχὴν παρελθάν, ἀφθόνως εἰς τὸν οἰκεῖον πάλιν συνηγορεῖτω τρόπον^{y)}.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

κα θ αρ ω̄ ε] Καλᾶς ἄρξας.
ἀφ θόνω̄ ε] Σημείωσαι τὴν ἀντιδιαστολήν.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

Πρόσκειται τῷ^{z)} κατὰ πόδας· κατ' ἐπιλογὴν τῆς ἐπαρχότητος· καὶ φησὶν ὁ Θαλεῖας^{a)} ὅτε οὖν κατ' ἐπιλογὴν τῶν ἐπάρχων τῶν πρωταράφων εἰς ἀρχὴν προΐκηθη, τότε ἔχει τοῦτο τὸ προγόνομον· ἐναῦ γὰρ δῶρον δεδωκός καὶ ἀβίτιον τινὰ καὶ περιδρομὴν ἀντελέθετο τῆς ἀρχῆς, οὐ περιλαμβάνει τοῦτο ἡ προκειμένη διάταξις.

κε'. Λόν ἀντὶ ἑνὸς παρὰ τοῖς ἐπάρχοις γινέσθωσαν κατ' ἐνιαυτὸν συνήγοροι τοῦ δημοσίου^{a)}, τὰ αὐτὰ προνόμια προφέροντες, ἢ καὶ πρότερον ὁ^{b)} εἶται.

κξ'. Μηδεὶς τῶν ὑπεραιρθμάτων ὡς προαρχέτης δῆθεν εἰς συνεδρίαν τῆς ἐπαρχότητος^{c)} συνναοιθμείσθω τοῖς ἐκατὸν πεντήκοντα· μηδὲ γινέσθω τις παρὰ τοῖς ἐπάρχοις συνήγορος, εἰ μὴ πρότερον ἐν ὑπομνήμασι παρὰ τῷ ἄρχοντι τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἢ εἰ μὴ πάρεσται, παρὰ τῷ ἐκδίκῳ προαρχέτη^{d)}, τύχης αὐτὸν μὴ εἰναι ταξεωτικῆς. ἔξομοσθαι^{e)} δὲ^{f)} ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ ἐγγράφως ἐν ὑπομνήμασιν, ἀκριβῶς αὐτὸν ἡσκῆσθαι τοὺς ρόμους. οἱ δὲ τῶν ἐναριθμίων συνηγόρων παῖδες προτιμάσθωσαν τῶν ὑπεραιρθμάτων. ἔξεστω δὲ τούτοις παρὰ τῷ ἀνθυπάτῳ καὶ τῷ Ἀνγονσταλίῳ καὶ τῷ Κύμητι τῆς ἀνατολῆς, καὶ τοῖς Βικαρίοις, καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ὕρχοντοι συνηγορεῖν.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

παρὰ τῷ ὕρχοντι τῆς πόλεως αὐτοῦ^{b)}] Ἡν τῷ^{h)} ὅργινάλι τοῦ γεωτέρου χρὴ προστενθαι τὰ ὑπομνήματα, οὐ μὴ ἐν τῷ ἴνκολάτῳ αὐτοῦ.

ὅ διδάσκαλος αὐτοῦ ἐγγράφωςⁱ⁾ Οὐχ ὅλοι οἱ ὄντες ἀντικρύστων εἴρηται πόλει, ἀλλὰ μόνος ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ γεγονός.

οἱ δὲ τῶν ἐναριθμίων^{j)} Σουπερούμερον ὄντες δηλονότι.

ἔξεστω δὲ τούτοις^{k)} τοῖς σουπερούμερον, τοῖς ὑπέρ^{l)} τοὺς ἐκατὸν πεντήκοντα.

ΘΕΟΔΩΡΟΤ^{k)}.

Παρὰ τῷ ὕρχοντι, ἢ παρὰ τῷ ἐκδίκῳ τῆς πόλεως ἰδίᾳ^{l)} συνιστάσθω ἔκαστος δικολόγος, μηδ ὑποκίμενος, ταξεωτική ταξει, καὶ δεινώνων γράμματος τοῦ ἰδίου ἀντιτηρώσας μαρτυροῦντος αὐτῷ ἐύπανεύμαν, καὶ συνηγορεῖται παρὰ τοῖς ἐπάρχοις, ὥστεν δὲ, ὅτι φησὶν ἡ^{m)} ιερ. διάταξις τοῦ παρόντος τίτλον, ὃν καὶ ταξεωτική τυχῇ ὑποκείται δικολόγος, καὶ πληρώσει τὸ φιλοκοσυνηγοράτον αὐτοῦ, οὐκ ἐνάγεται μετὸν β'. ἐτη περὶ τῆς τοιαντῆς τύχης. ἐνάγγωθι τὴν ἡ. διάταξιν τοῦ παρόντος

luti castrense peculum utraeque dixerunt esse id, quod per ipsas dabatur advocatis aut assessoribus. Ille vero velut maiore liberalitate Praefectureae advocatos prosecutura, proprie castrense peculum vocavit, quae iis acquisita sunt, et diserte adiecit, ea non acquiri patribus eorum vel avis, significans, se velle, ut, patribus et avis adhuc superstibus, quaesita prosint acquirentibus.

XXIV. Quilibet advocatus Rector provinciae constitutus, post peractam integre administrationem, abs- C. II. 7. que invidia ad causas solito more orandas redeat.

SCHOLIUM.

integre] Bene administrans.

absque invidia] Observa antidiastolen.

INTERPRETATIO.

Additur in τῷ κατὰ πόδας^{z)} electione praefecture. Et ait Thalelaeus: Quando igitur electione Praefectorum Praetorio ad magistratum proiectus est, tum hoc frui tur privilegio. Sin largitione facta per ambitum capesiverit magistratum, non continetur hac constitutione.

XXV. Bini pro uno in foro Praefecti Praet. quotannis creentur fisci Patroni, iisdemque privilegiis L. 9. gaudeant, quibus ante gaudebat is, qui solus creabatur. C. eod.

XXVI. Nullus supernumerariorum, tanquam sci- L. 11. licet ad assessuram Praefecture promotus, centum quinquaginta togatis annumeretur; neque quisquam apud P. P. advocate sit, nisi prius apud Rectorem provinciae, ex qua oriundus est, vel, eo absente, apud defensorem oppidi sui, in acta relatum fuerit, eum cohortali fortunae minime subiacere. Iuret etiam doctor eius sub gestorum testificatione, eum juris prudentiae accuratam operam navasse. Filii autem ordinariorum advocate supernumerariis praferantur. Liceat et ipsis apud Proconsulem et Praefectum Augustalem, et Comitem Orientis, et Vicarios, et provinciarum Rectores causas perorare.

SCHOLIUM.

apud Rectorem provinciae ex qua oriundus est] Gesta conficienda sunt in loco, unde ortus est novitus, non autem in eo loco, ubi incola est.

doctor eius sub gestorum testificatione] Non omnes eius loci Antecessores, sed tantum eius magister.

ordinariorum] Scilicet qui supra numerum sunt.

liceat et ipsis] His, qui supra numerum sunt, et ultra centum quinquaginta.

THEODORI.

Apud Rectorem, vel defensorem civitatis sua quilibet advocate recipiatur, haud obnoxius vitae cohortali, scriptoque Antecessori sui testimonio confirmans, se iuris peritia satis esse instructum, etiam in foro Praefecti Praetorio causas agat. Sciendum vero est, const. 17. huius tit. dicere, advocate, licet cohortali conditioni subiectus sit, impleto fisci patronatu, post biennium elapsum, huic conditioni minime subiacere. Legē

w) Cod. Haen. melius ξαλέσε. Ruhnk. ξαλήσε. x) Cod. Coisl. δο οἰοσδήποτε. Articulus in reliquis omnibus deest. y) Basilica (Fabroti) τόπον. Quod cum lectione nostra haud communarim, R. Etiā Cod. Haen. et Coisl. habent τόπον. z) Cod. Haen. τὸ κατὰ πόδας. Male. a) Cod. Coisl. et Fabr. τοῦ δημοσίου συνήγοροι. b) δ in Cod. Coisl. deest. c) Verba ὡς προαρχέτης δῆθεν εἰς συνεδρίαν τῆς ἐπαρχότητος in Cod. Haen. desiderantur. d) Basilica (Fabroti) minus recte προαρχέτη. R. Etiā Cod. Coisl. et Haen. προαρχέτη. e) Cod. Coisl. ξωμάσται. f) Post δέ Cod. Coisl. et Fabr. addunt τοῦ. g) αὐτοῦ in Cod. Haen. deest. h) Hoc scholion prima specie nescio quid singulare praefert. Sed recte Scheltinga hanc eius sententiam esse animadvertis: acta nempe, quorum textus meminit, confici debere in loco originis novitii Advocati Praetoriani, non vero sufficere, si ista confecta sint in loco, ubi is tantum incola est. R. i) Cod. Haen. pro ὑπέρ habet ὑπό. k) Cod. Haen. ξαμνέται Θαλέατον: Θεοδώρου. l) Cod. Haen. τῆς ἰδίας πόλεως.

τίτλου, καὶ βιβλ. ιβ'. τίτλ. γη'.^{m)} διατ. ιβ'. καὶ ⁿ⁾ ιδ'. ἔνθα
λέγει, ὡς ὑποκείμενος δικολόγος ταξεωτικῆς τύχης, ἀποδίδοται
τῇ ἑαυτοῦ τύχῃ, εἰ μὴ ἄσα ^{κ.º}) ἔτη παρηθέν.

ΘΑΛΕΙΑΙΟΥ.

Μὴ ἔξεστο τοῖς ἐπίσχοις προσχήματι τοῦ προσλαμβάνεθαι
τινὰ ἐκ τῶν σουπεργούμενων ^{p)} συγκάθεδον, καταλέγειν αὐ-
τὸν τοῖς ἑκατὸν πεντάρκοντα τοῖς τοῦ μεγάτου φόρου, τοῖς καὶ
ῶρισμένοις. ταῦτα μὲν περὶ τῶν πρὸ τῆς γομοθείας αὐτῆς
ἡδη συσταντῶν παρεκελεύσατο ^{q)} ἡ διάταξις. λοιπὸν δὲ περὶ
τῶν μελλόντων συνώτασθαι γομοθεῖται, μηδένος ἐν ἐκείνῳ τῷ
φόρῳ ^{r)} ἐγκαταλέγενθαι, εἰ μὴ παρὶ τῷ ἀρχοντὶ τῆς ἐπαρχίας
αὐτοῦ, ὅθεν ὁρμάται ὁ θέλων συστῆναι, παρουσίᾳ τῆς τα-
ξεως ὑπομημάτι πραχθεῖν, καὶ ἐν τούτοις τοῖς ὑπομηματι
φανερῶς δηλωθεῖν μὴ ὑποκείσθαι ταξεωτικῆς τύχης τοῦτον τὸν
συστῆναι βουλόμενον. εἰ δὲ μὴ ἐδημεῖ ὁ ἀρχων τῇ πόλει,
παρα τῷ ἐκδίκῳ τῆς πόλεως ὑπομημάτια πρᾶπεν. ἄλλα καὶ
τοὺς διδασκάλους τῶν νόμων, ἥγουν τοὺς ἀντικρίσασ, κε-
λευτεὶς ἐνωμότως ποιεῖσθαι καταθέσθαι, ὡς παρεοκεύασται ^{s)} τῇ
διδασκαλίᾳ τῶν νόμων σύντος ὁ βουλόμενος συστῆναι. ἐάν δέ
ἐν τούτοις τοῖς σουπεργούμενοις ἐνδεχεῖσθαι τινες παῖδες ὄν-
τες τῶν ἐγνιτιδίων ^{t)} γν. συνηγόρων, προτιμῶθια βούλεται
τούτους ἡ διάταξις τῶν ἄλλων ἔξωτικῶν.

<sup>ῶς προαχθεῖς δὴ θεν εἰς συνεδρίαν ^{u)}] Σημείω-
σαι οὖν, ὅτι δύναται καὶ οἱ σουπεργούμενοι ^{v)} σύνεδροι εἶναι
τοῖς ἐνδοξοτάτοις ἐπίσχοις. τοῦτο γαρ οὐκ ἐκάλυπτεν, ἄλλα
μόριαν τῷ μὴ προσχήματι συνεδρίας ἐγκαταλέγεσθαι αὐτοὺς
τοῖς ἑκατὸν πεντάρκοντα.</sup>

προτιμάσθωσαν τῷ τῶν ὑπεραρχίας ^{w)} Νομίζω
τὴν προτίμησιν ἐν ἐκείνῳ εἴναι τελευτησατος τινος ^{x)} τῶν
ἑκατὸν πεντάρκοντα, μᾶλλον τοὺς νίον τῶν δικολόγων σουπερ-
γούμενους ^{y)} ὄντας προτιμῶθια τῶν ἄλλων σουπεργούμενων,
καὶ ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸν τόπον τοῦ τελευτησαντος, καὶ μὴ
ἔξωτικῶν σουπεργούμενους.

L. 15. κ'. Οἱ κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν μετὰ τοὺς δύο
C. II. 7. τοῦ δημοσίου συνηγόρους ^{ζδ'. γ)} παρὰ τῷ ἐπάρχῳ τῶν
προαττωῶν συνήγοροι τῶν αὐτῶν ἀπολαντώσαν προ-
νομίων, ἀν καὶ οἱ τοῦ δημοσίου συνήγοροι μετὰ τῶν
οἰκείων ἀπολανούσοι παῖδων. εἰ δέ τις τῶν τοῦ δημο-
σίου συνηγόρους ἀψάμενος τοῦ ἐνιαυτοῦ τελευτῆς ^{z)},
τὸ πάν τοῦ ἐνιαυτοῦ κέρδος ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ διαδόχους
ἐρχεσθῶ, καὶ παῖδες ὧσι, καὶ ἔξωτικοι, καὶ ἐν διαθή-
κης, ἡ ἐξ ἀδιαθέτον ^{a)}.

ΣΧΟΛΙΟΝ ^{b)}.

οἱ κατὰ τὸν παρόντα καιρόν] Τοῦ αὐτοῦ τίτλου
διάταξιν πέμπτην.

ΣΕΡΜΗΝΕΙΑ.

Ἡ διάταξις αὕτη πρόσκαιρός ἐστι, καὶ κατὰ τὸ πολὺ μέρος
περιττῶς ἐν τούτῳ τῷ Κώδικι πεῖται, ὡς ἡδη περαιωθέντων
τῶν ἐν αὐτῇ γομοθετηθέντων. παρεκελεύσατο γάρ τοις ἐν
ἐκείνῳ τῷ χρονῳ εὐδείντως ^{ζδ'}. συνηγόρους αὐτοῦ τῶν φιλο-
συνηγόρους αριθμομυμένους, καὶ ἔσοις τῶν ^{ζδ'}. ἔχειν τὰ προγρά-
μμα τὰ τοῖς συνηγόροις τοῦ φίλου ^η τοῖς πιανὶς αὐτῶν δε-
δομένα.

Εἰ καὶ αὐτοὶ οἱ τότε ὄντες ^{ζδ'}. δικολόγοι μετὰ τὸν φιλο-
συνηγόρον πάλαι καὶ πρόπολαι ἐτελευτησαν, ὡς τῆς διατάξεως
πρὸ πολλῶν ἐνιαυτῶν ἐκφραγθείσοις, ὅμως δύναται ἡγιθῆναι
ὅ νομοθέτης αὐτὸν, πολλάκις τέκνον αὐτῶν περιόντων καὶ
ἐναγομένον περὶ τύχης βουλευτικῆς, ἡ ταξεωτικῆς, ἡ πραγμά-
των διεγεγάντων αὐτοῖς, λεγομένων νῦν εἴναι βουλευτικῶν.
ἐκ γὰρ τῆς διατάξεως ταῦτης δύναται καὶ νίοι, καὶ ἔγγονοι

const. 8. huius tit. et lib. 12. tit. 58. const. 12. et 14. ubi
ait, advocatum, qui cohortali conditioni obnoxius est,
ad conditionem propriam retrotrahi, nisi triginta elapsi
sint anni.

ΤΗΛΕΛΑΕΙ.

Nemini liceat Praefectorum Praetorio, praetextu re-
cipiendo quendam ex supernumerariis in assessuram,
eundem aggregare centum quinquaginta advocatis fori
maximi statutis. Haec quidem constitutio de iis sancit,
qui iam ante legislationem istam recepti sunt. Porro
autem de iis, qui recipiuntur sunt, definit, neminem in
hoc forum adscisci oportere, nisi apud Rectorem pro-
vinciae suaes, unde, qui recipi cupit, oriundus est, praes-
entibus cohortalibus gesta confecta sint, quibus aperte
pateat, eum cohortali conditioni minime subiacere: si
vero Rector provinciae absuerit, apud Defensorem civi-
tatis gesta confici. Sed et iurisperitos, vel Antecessores
iubet iuratos sub gestorum testificatione depromere,
eum, qui huic consortio sociari cupit, in Iurisprudentia
satis esse versatum. Si vero in his, qui supra nume-
rum sunt, ordinariorum CL advocatorum filii reperian-
tur, eos constitutio quibuscumque extraneis praeferri
iubet.

tanquam ad assessuram promotus] Observa igitur, supernumerarios etiam eminentissimae Praefectureae assessores esse posse. Neque enim hoc prohibuit constitutio, sed tantum, ne sub assessurae praetextu aggregarentur statutis centum et quinquaginta.

supernumerariis praeferantur] Puta prae-
rogativam eo constare, ut, decedente quodam ex CL
potius advocatorum filii, qui supra numerum sunt, prae-
ferantur aliis supernumerariis, utque adeo hi in defuncti
locum subrogentur, non autem extranei, qui supra nu-
merum sunt.

XXVII. Post duos fisci patronos, sexaginta qua-
tuor Praefectureae Praetorianae advocati, qui in praes-
enti sunt, iisdem fruantur privilegiis, quibus fisci
patroni, liberique eorum fruantur. Si vero quis ex
fisci advocatis post coemptum officii annum diem obierit
supremum, universum totius anni lucrum ad succes-
sores ipsius redeat, sive liberi sint, sive extranei,
tam ex testamento, quam ab intestato.

SCHOLIUM.

qui in praesenti sunt] Eiusdem tituli consti-
tutio quinta.

INTERPRETATIO.

Haec constitutio temporaria est, et magnam partem
superflua in hoc Codice legitur, propterea quod, quae
ea sancta sunt, iam dudum transiere. Iussit enim, ad-
vocatos LXIV, qui tum erant, a fisci advocate usque
ad sexagesimum quartum numeratos, iisdem privilegiis
perfici, quibus fisci patroni, eorumque liberi.

Etsi advocati LXIV, qui tum erant post fisci pat-
ronum, iam dudum in vivis esse desierunt, constitutione
quippe ante plurimos annos promulgata, potest tamen,
quod tum sanctum est, saepe usui esse liberis supersti-
tibus, si actione de conditione curialium vel cohortalium pe-
tantur, vel si res, quae ad ipsos pertinent, adhuc cu-
riales esse dicuntur. Nam ex hac constitutione et filii

^{m)} Cod. Haen. νδ'. ⁿ⁾ Cod. Haen. ἡ κατ. ^{o)} Cod. Haen. μ'. Sed praeferenda est lectio editionis Ι'. Nam in L. 12. C. XII. 58. sermo est de triginta annis. ^{p)} Cod. Haen. σουπεργούμενων. Male. ^{q)} Cod. Haen. ἡ παρεοκεύαστο. Corruptum est ex παρεκελεύσατο. ^{r)} Sic corrimus. MS. φίσκω. R. Etiam Cod. Haen. φίσκω. ^{s)} Ruhnk. παρεοκεύαστη. Quod probari nequit. Cod. Haen. παρεοκεύασται, quam lectionem in textum recepi. ^{t)} Cod. Haen. ἡγιθῆνων. ^{u)} In Cod. Haen. signum ζ'. ad textum remittit, item signum α'. in sequente textus parte. ^{v)} Cod. Haen. σουπεργούμενοι. ^{w)} τελευτήσαντος τινος. R. Etiam Cod. Haen. ἐν τῷ τελευταῖ τησαντι τινός. ^{x)} Cod. Haen. σουπεργούμενος. Ita semper in Cod. Haen. hoc verbum scriptum est. ^{y)} Fabr. et Cod. Coisl. ἔγκοντα τέσσαρες. ^{z)} Cod. Coisl. et Fabr. τελευτῆσοι. Cod. Haen. τελευτῆσι. ^{a)} Fabr. ἡ ἐξ ἀδιαθέτων. ^{b)} Hoc scholium ad verba οἱ κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν illustranda habet Cod. Haen. Haec verba ceterum adieci scholio praefixa.

αὐτῶν, περὶ τύχης ἐναγόμενοι ταξεωτικῆς, ἡ βουλευτικῆς, βοηθήσαι αὐτοῖς· δύναται δὲ καὶ ἐναγόμενος περὶ προσγμάτων διενεγκόντων αὐτοῖς δεῖξαι, διὰ οὐν ἔστι βουλευτικὰ τὰ ἐπεινοῖς διενεγκόντα πρόγματα, ὡς τῆς διατάξεως ταῦτης καὶ τὴν περιούσιαν αὐτοῦ ἐναλλαξίσης ἀπὸ ποσῆς ἐναγογῆς· ταῦτη γὰρ εἶχον κατὰ ἑκένονς ε) τοὺς χρόνους τα προγόμματα οἱ φιλοσοφούντοροι, τὸ πάντας τύχης ἀπαλλάξεωνθαν. ἐν τούτοις οὖν μόνοις τοῖς θεματικοῖς δύναται χρειώδης εῖναι ἡ νομοθεσία ταῦτης τῆς διατάξεως.

ἐπὶ τὸν αὐτὸν διαδόχους ἔργον σθῶ] Καίτοι ἐπὶ τὸν φιλοσοφούντορον Ἀλεξανδρεῖας τὸ ἔνατον ἐνομοθετήσεν ἡ εγ. διάταξις, ὥστε τὸν μετ' αὐτὸν ἀκόλουθον τῷ βαθμῷ λαμβάνειν δ) πάντας τας παραμυθίας, καὶ μηδὲν διδόναι τοῖς κληρονόμοις τοῦ τελευτησάντος. διαφόρῳ οὖν ἔστιν ἐν τούτῳ τῷ φιλοσοφούντορῳ τῆς ἐπαρχοτητος πρὸς τὸν φιλοσοφούντορον Ἀλεξανδρεῖας.

κη'. Τὰ αὐτὰ τοῖς δύο τοῦ δημοσίου συνηγόροις, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν νῦν ὄντες δεκαπέντε παρὰ τῷ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως συνηγόροι προνομία ε).

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

Τῆς προλαβούσης διατάξεως τοῖς ξδ. συνηγόροις τοῖς μετὰ τὸν φιλοσοφούντορον χαρισμάτης τα περιεχόμενα, αὐτοῦ προσώπων, αὐτῇ κατὰ μίμησιν ἔστινης νομοθετεῖ, ιε. συνηγόροις τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως, τοὺς τῶν προτοντῶν εὐδεσθέντας μετὰ τὸν φιλοσοφούντορον, τῶν αὐτῶν ἑκείνοις ἀπόλαυσιν προσοντίων. οὐδὲν οὖν ξένιον ἔχει, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ τῇ προλαβούσῃ περὶ τῶν ιε. συνηγόροις τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως νομοθετεῖ, ἀπειρ ἑκείνη περὶ τῶν ξδ. παρὰ τῷ ἐπάρχῳ τῶν πρωτοτοπίων εὐδεσθέντων πρωτοντῶν ἐνομοθέτησεν. ὧπερ οὖν ἔνεκτη εἰπον σοι, ὅτι αὐτοῖς μὲν, ἡ νομοθεσία γέγονε, σῆμερον οὐχ ὑπεισιν, οὐδὲ τραπεζεῖται ἐπὶ τούτων τῶν προσοντίων, ἡ νομοθεσία, συμβαίνει δὲ τέκνα αὐτῶν ἡ ἐγγόνους περὶ τύχης ἐνέγεσθαι, ἡ πρόγματα αὐτῶν η), ὡς βουλευταί, ἡ ταξεωταί, ἡ κογχυλεύταί ὄντες, διεκδικούσθαι καὶ ἐπὶ τούτων τοῖς πρόγμασιν αὐτῶν, ἡ τοῖς διαδόχοις αὐτῶν, χρειώδης ἔστιν ἡ νομοθεσία ἑστίνη μέχει σῆμερον οὐτών καὶ αὐτῇ ἐπὶ τέκνων καὶ ἐγγόνων αὐτῶν ε) καὶ εἰν τοῖς πρόγμασιν αὐτῶν δύναται ζητηθῆναι· ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς προσώποις οὐκ ἐνδέχεται αὐτὴν τραπεζεύσθαι, πάλαι καὶ πρότιτλα τελευτησάντων τῷ τούτῳ εὐδεσθέντων ιε. πρωτών συνηγόρων, διὰ τὸ ἀνύθυτον ἐκ τῶν χρόνων τῆς διατάξεως ὑπὲρ τοὺς περιτίκους καὶ πλέον ἐμινούς.

κθ'. Οὐδὲὶς ^{h)} ἐπιτιμᾶ τοῖς ἐν τάξει οὖσι δικολύγοις, εἰ μὴ μόνον ὁ τῶν πρωταρίων ἐπαρχος.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

ἐν τάξει οὖσι] τοῖς ὄρδιναιρίοις.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

Σημείωσαι, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων ἔξεστι κατὰ τὴν διάταξιν ταῦτην προστίμοι, ἡ ἀλληρὰ την ποιητὴ πριτιθέναι κατὰ τοῦ ὑπέρθετον ἐπινούντων συνηγόρους, καὶ ὑποκειμένουν τῷ φόρῳ τῶν ἐγδοξοτάτων ἀρχόντων, εἰ μὴ μόνον αὐτῇ τῇ ἐπαρχοτητῇ. σῆμερον δὲ διατάξις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν ἀντιγονεῖου πρὸς τοὺς ἐγδοξοτάτους ἐπάρχους ⁱ⁾ παρασκελεύεται τοὺς ἀρχοντας, ἡρίκα παρὰ τῷ αἵματι τῶν δικαλόγων ὑπέρθετος γίνεται ἐν τῇ δικῇ, τοῖς χρονίοις λίτισμα προστίμοι ἐπιφέρουν τοῖς δικολόγοις, καὶ τούτῳ ἀπαιτεύθωται διὰ τῶν Προβατινῶν Παλατίνων. ὥστε οὖν οὐκέτι σῆμερον προστίμη τὸ ὑπὸ μόνης τῆς ἐπαρχοτητος σωφρογένεσθαι τὸν ὑπερθετέμενον τῷ δίκην δικαλόγον, ἀλλὰ παντὶ ἀρχοντὶ ἔξεστι προστιμᾶν αὐτῷ τῷ εἰδημένῳ τῶν τριῶν τοῦ χρονίου λιτρῶν ἐπιτιμᾶ.

κ. Άλλη οὐχ ὑπερθεται, καν μὴ ενρεθῶσιν ἐν αὐτῇ τρεῖς συνηγόροι δύο γὰρ ἀρχοντιν.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

Ζήτει βιβλ. ζ. τίτλ. ζ. κεφ. ιδ.

e) Cod. Haen. κατ' ἑκένονς. d) Cod. Haen. αὐτὸν λαμβάνειν. e) Cod. Coisl. έχεισθαι προτίμησιν. f) Cod. Haen. αὐτοῦ. g) Cod. Haen. αὐτοῦ. h) Hinc L. 18. et 19. quae in hoc titulo deerant, princeps restituit Iac. Cuiac. Observ. Lib. XIII. cap. 2. R. i) Cod. Haen. ἀρχοντας. Ad marginem scriptum est ἐπάρχους.

et nepotes eorum, quibus de conditione curiali vel cohortali lis movetur, sibi auxilium petere possunt. Potest etiam is, qui de rebus ad se pertinentibus litigat, ostendere, eas non amplius curiales esse, hac scilicet constitutione bona eius ab omni actione liberante. Erat enim tum fisci patronorum privilegium, ab omni nexus liberos esse. In his igitur casibus solis praesens constitutio utilis potest.

ad successores ipsius redeat] Atqui in patrone fisci Alexandriae contrarium sanxit constit. 13. ita ut gradu sequens omnia solatia capiat, neque quicquam inde lucri defuncti heredibus accedit. Hac igitur in re discrimen est inter patronum fisci Praefectureae Praetorianae, et Patronum fisci Alexandriae.

XXVIII. Quindecim Praefectureae Urbicariae ad- L. 16. vocati, qui in praesenti primos gradus post binos fisci C. II. 7. patronos obtinent, iisdem, quibus hi, privilegiis gau- deant.

INTERPRETATIO.

Cum superior constitutio LXIV advocatis, qui fisci patronos proximo gradu sequebantur, eadem cum ipsis privilegia indulserit, haec ad eius exemplum sancit, XV Praefectureae Urbicariae togatos, qui primos gradus post fisci patronum obtinent, iisdem cum ipso privilegiis perfrui. Nihil igitur novi continet, sed, quae praecedens constitutio de LXIV Praefectureae Praetorianae advocatis, haec de XV Praefectureae Urbicariae statuit. Sicut igitur ibi dixi, eos, in quorum gratiam illa sanctio promulgata est, hodie non amplius superesse, neque adeo de iis personis tractari; contingere tamen, ut vel liberi eorum vel nepotes propter conditionem actione petantur, vel etiam eorum bona, tanquam curialium aut cohortalium, aut murilegulorum vindicentur, tali denique in negotio illam sanctionem eorum successoribus usque ad hodiernum diem utilem esse posse: ita et haec constitutio super liberis et nepotibus, et negotiis eorum proferri potest; super ipsis vero personis, quarum causa data est, tractari nequit, quippe dudum mortuis XV togatis, qui tum primum gradum obtinebant. Anni enim plus quinquaginta ex eo tempore sunt praeterlapsi.

XXIX. Nemo multae dictionem habeat in statuto L. 18. adv. tos advocatos, praeter ipsum Praefectum Praetorio. C. eod.

SCHOLIUM.

statutos] Ordinarios.

INTERPRETATIO.

Observa, nulli iudicium secundum hanc constitutio- nem licere, advacatum, qui intra statutum fori Praetoriani numerum est, litisque procrastinationem molitur, multa, aliave poena coercere, nisi soli Praefecto Praetorio. Hodie vero piissimi Imperatoris nostri constitu- tio ad illustrissimos Praefectos rescripta iubet iudices advocatis, si quando praeter rationem lites protrahant, trium auri librarum multam imponere; quae exigenda est per Privatianos Palatinos: ut adeo hodie non amplius obtineat, quod dicitur, advacatum item procrastinantem a solo Praefecto in ordinem esse cogendum; sed cuiilibet iudici licet eum tribus auri libris multare.

XXX. Lis ideo ne protrahatur, quod in ea non L. 19. reperiantur tres advacati: duo enim sufficiunt. C. eod.

SCHOLIUM.

Quaere lib. 7. tit. 6. cap. 14.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

Μήτε παρά τινα τῶν ἀρχόντων, μήτε παρὰ διαιτητᾶς δύο συνῆγοροι διδαχθέντες ἀναβαλλέοντων τὴν τοῦ πράγματος κρίσιν προφίλει τοῖπον δικολόγου, ἀλλ ἀντεργέθετως τὴν δικη δικολογεύτωσιν οἱ δύο παρόντες.

L. I. λα'. Οἱ τοῦ ἀνθυπάτου τῆς Ἀσίας^{k)}, καὶ τοῦ κό-
C. II. 8. μητος τῆς Ἰδικῆς οὐδίας^{l)} συνῆγοροι, μετὰ τὸ ἀποθέ-
σθαι τὸ διφρίκιον δέξιᾳ κομήτων πρώτον τάγματος πο-
σμειόθωσαν^{m)}.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

Ἔτα καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἱσοχίας αὐτῶν καρπόν τινα τῶν καμάτων αὐτῶν προφέρωνται υπὲρ τῆς πότεως, καὶ τῆς ἐπι-
μελείας, ἢ περὶ τοὺς πρόσφυγας τοὺς ἰδίους ἐπεδείχαστο,
ἀποκωδιζόμενοι τοῦ τῶν ἰδιωτῶν τάγματος, καὶ τοῖς λαμπρο-
τάτοις προσώποις συναριθμούμενοι.

L. 3. λβ'. Λιετίκ τὰς ἀπονεμηθεῖσας αὐτοῖς παραμνθίας
C. eod. οἱ τοῦ κόμητος τῆς ἀνατολῆς τοῦ δημοσίου συνῆγοροι λαμβανέτωσαν, καὶ τὴν συνηγορίαν ἀποτίθεσθωσαν.
Ἐστωσαν δὲ οἱ πάντες τεσσαράκοντα ἑραρχίμοι, μηδὲ τῶν ὑπὲρ τὸν τοὺς τεσσαράκοντα τότε ὄντων κεκαλυμένωνⁿ⁾ συνηγορεῖν· καὶ μηδεὶς μετὰ ταῦτα συνιστάσθω, ἔως
ὅτε εἰς μόνους τεσσαράκοντα περιστῶσιν· ἔξοντας^{o)} καὶ μετὰ τὸ τοῦ δημοσίου συνηγοράτον^{p)} οὐσης, ὑπὲρ
ἐκατῶν, καὶ γαμετῶν, καὶ πενθερῶν, καὶ πενθερῶν,
καὶ γαμβρῶν, καὶ νύμφης, καὶ κατιόντων, καὶ γεωρ-
γῶν ἰδίων, καὶ οἰκετῶν συνηγορεῖν. Ἐσαστος δὲ αὐτῶν
οἶκον ἐνδικούσατον^{q)} μετάτων^{r)} ἔχετω, μόνας^{s)}
ἔξικάστης^{t)} αἵτις ἀπαιτούμενοι συνηθείας^{u)} ὑπὲρ
ἐκατῶν, καὶ γεωργῶν καὶ δούλων, ὅσας^{v)} ἡ ἐπιδο-
θεῖσα σημαίνει γνῶσις.

Μηδεὶς δὲ ἐν τούτῳ καταλεγέσθω τῷ φόρῳ, μὴ τὸν
ἀριστερὸν ἐπὶ τῇ μαθήσει τῶν νόμων χρόνον πληρῶν.
οἱ δὲ τῶν συνηγόρων παῖδες πληρώσαντες περὶ τὸ συ-
στῆναι τῶν ἔξωτικῶν προτιμάσθωσαν. ἐπιβὺς δὲ τις
τοῦ δημοσίου συνηγοράτον^{w)} καὶ τελεντίσας, τὰς ἐν-
τεῦθεν παραμνθίας παραπεμπτών περιών δὲ^{x)} δημο-
σίων πραγμάτων ἀκον μὴ βαρείσθω φροντίδι, ἡ παρα-
στάσιμος ἡ διάξιμος γενέσθω, δίχα θείας Ἰδικῆς κε-
λεύσεως, ἀλλὰ^{y)} ἀρμόδιον ἔχετω τὸν τοῦ κόμητος φό-
ρον, μόνιμος ταῖς ἐκεῖθεν ἀποφάσεσιν^{z)} ἐποκελμενος.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

Τῶν συνηγορούντων παρὰ τῷ περιβλέπτῳ κόμητος τῆς ἑώας^{a)}
δεηθέντων παρὸ αὐτοῖς γενεσθαι φιλοσυνῆγορον, ἡ προσειμένη
διαιτηξις τούτῳ αὐτοῖς φιλοτιμούμενή περὶ αὐτῶν νομοθετεῖ
κελεύσθω, τὸν ἐν ἐκατοντα παῖδες πληρώσαντες ἐν εἰ-
ναι τῷ φόρῳ, ἐπὶ δύο ἔτη φιλοσυνῆγορον γένεσθαι, καὶ τὰς
παραμνθίας τὰς κατὶ κοινή γνώμην ἀφοιτήσας τῷ φιλο-
συνῆγορῳ κομίζεσθαι αὐτὸν ἐπὶ δύο ἔτη. τοῦ δὲ διετοῦς χρό-
νου περιουμένου, ἀποτίθεσθαι αὐτὸν τῷρ τῷρ συνηγοράμ· εἰ-
ναι δὲ τοὺς ἐν ἐπείναι τῷ φόρῳ^{b)} συνηγορούντας τεσσαράκοντα
μόνους· εἴ δὲ τις εἴσοιν περιώνος ἥδη καταλέχθεντες^{c)} ἐν
αὐτῷ τῷ φόρῳ, μὴ ἀπωθεῖσθαι μὲν αὐτοὺς, τοῦ καταλόγου,
μὴ προστέθεσθαι δὲ αὐτοῖς ἔτερον, ἔως δὲ εἰς τοὺς τεσσαρά-

INTERPRETATIO.

Neque apud quemquam iudicū neque apud arbitros
duo advocati instructi procrastinent causae dijudicatio-
nem, tertii advocati absens praetextu, sed absque di-
latione causam agant duo praesentes.

XXXI. Advocati Proconsulis Asiae, et Comitis
rei privatae, postquam officium deposuerint, dignitate
Comitum primi ordinis ornentur.

INTERPRETATIO.

Ut quietis tempore fructum aliquem laborum suorum
cipient pro fide atque industria erga clientes suos com-
probata, segregati a privati ordinis hominibus, et cla-
rissimis personis connumerati.

XXXII. Patroni fisci Comitis Orientis per bien-
num solatia sibi attributa consequantur, et advoca-
tionis officium deponant. Omnes autem numerum qua-
draginta non excedant; et si qui sunt super hunc nu-
merum, advocatione fungi non prohibeantur: neque
alius quis postea recipiat, donec intra numerum quadraginta consistant. Liceat autem iis post depo-
situm fisci patronatum pro se, pro uxore, socero et
soeru, genero et nuru, liberisque, colonis et servis
propriis advocationis officio fungi. Singuli vero eo-
rum unam tantum domum a metatorum onere immu-
nem habeant. Eaeque tantum sportulae ex qualibet
causa ab iis exigantur pro ipsis et colonis, et servis,
quas notitia nobis porrecta declarat.

Nullus vero, antequam statutum tempus in legibus
cognoscendis impleverit, huic consortio sociatur. Filii
autem advocatorum, qui tempus illud expleverunt, quoad
receptionem in tali consortio extraneis praferantur.
Qui vero fisci patronatum adeptus et mortuus est, so-
latia inde praebeti solita ad heredes transmittat: su-
perstes autem publicorum negotiorum sollicitudine ne
invitus oneretur, neque exhibeat aut deducatur sine
speciali iussione sacra: sed forum competens eoram
Comite habeat, sententiis tantum inde prolatis sub-
iacens.

INTERPRETATIO.

Potentibus advocatis fori spectabilis Comitis Orientis,
ut apud ipsos fisci patronus institueretur, praesens con-
stitutio id liberaliter indulgens sancit, eum, qui quoquo
tempore primus in isto foro deprehendatur, per bien-
num fisci patroni officio fungi, et solatiis communi con-
sensu fisci patrono deputatis per biennum frui: praeter-
lapsò autem biennio eum advocatione abire: advocatos
vero eius fori quadraginta numero tantum constare: ita,
ut si qui superflui sint, in hoc forum iam affecti, ex
consortio minime reiiciantur, nemine alio eis adiiciendo,
donec in quadraginta numero consistant: non prohibe-
vero eos, qui fisci advocationem, impleto eius biennio,

^{a)} τῆς Ἀσίας apud Fabr. deest. ^{b)} Verba καὶ τοῦ κόμητος τῆς Ἰδικῆς οὐδίας in Codd. Haen. et Coisl. desunt. ^{m)} Hinc emendabis Basilica (Fabroti) ubi pessime κομισθωσαν. R. ⁿ⁾ Fabr. et Cod. Coisl. κολνομέων. ^{o)} Ita rescribes etiam in Basilicis (Fabroti) ubi mendose librarius dedit ἀξίας. R. Cod. Coisl. habet ἔξουσιας. ^{p)} Fabr. μετὰ τῶν τοῦ δημοσίου συνηγοράτον. ^{q)} Fabr. ἔξουσιατον. ^{r)} Cod. Coisl. et Fabr. μιάτων. ^{s)} Fabr. μόνας γάρ. Cod. Coisl. μόνας omisso γάρ. Ita et Ruhnken. et Cod. Haen. ^{t)} Cod. Coisl. et Fabr. ἔξαστης. ^{u)} Cod. Haen. et Lugd. Batavus, quo Ruhnkenius usus est, ἔξικάστην. Reliqua pars constitutionis in utroque Codice desideratur. Ruhnkenius observavit, eam nec e Basilicis Fabroti plane expleri posse, quum ibi quaedam mendis laborent, neque ea iam vacet sub examen revocare. Sed quum Cod. Coisl. sine omni lacunae signo hanc constitutionis partem eamque sine mendis istis, quibus in editione Fabrotiana laborat, exhibeat, exinde eam hoc reposui, variis lectionibus Fabrotiani textus adnotatis. ^{v)} Sic Cod. Coisl. Fabr. ἀπαιτουμένη συνήθεια. ^{w)} ὅσας emendavi, quia pertinet ad συνηθεία. Cod. Coisl. et Fabr. ὅσα. ^{x)} Sic Cod. Coisl. Fabr. συνηγόρου. ^{y)} Sic recte Cod. Coisl. Fabr. περὶ δέ. ^{z)} Sic Cod. Coisl. Fabr. ἀλλ. ^{z)} ἀπο-
γάσσεσιν Fabr. Sed Cod. Coisl. ὑποθέσεσιν. Praferendum autem est ἀποφάσεσιν, quum in textu Codicis legatur per senten-
tiam. ^{a)} Cod. Haen. ἑώας sine iota subscripto. ^{b)} Cod. Haen. ἔκεινω τῷ τόπῳ φόρῳ. ^{c)} Cod. Haen. καταλεγέντες.

κοιτα περισταιήσαν. ἐπιτρέπεται δὲ τοῖς πληρώσασι τὸν τοῦ φι-
σιοσυνῆγόδου βαθμὸν, καὶ ἔξελθούν τῆς φιοσοσυνηγορίας,
δύνασθαι συνηγορεῖν ὑπέρ ἑαυτῶν, καὶ ὑπέρ γεμετῆς ἡδας;
καὶ πενθεροῦ καὶ πενθερᾶς, οὐ μηρὸς καὶ γαμβροῦ, καὶ
γύνης, καὶ ὑπέρ τῶν ἡδῶν πατέντων, καὶ ὑπέρ γεωγράφων
ἡδῶν, καὶ δούλων ἀπρότονον αὐτοῖς· καὶ μηδὲ τοὺς τού-
των οἰκους μετάποιας βαρύνεοθοι, ὅστε μέντοι ἔκαστον ἔνα μό-
νον ἔχειν οἶκον ὑπεξηγορένον⁴⁾ τοῦ βάρους τῶν μετάποιας.
ἀπα-
γορεύεται δὲ ἡ διάταξις συνίστασθαι τινὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ φρόνῳ,
πρὸ τοῦ πληρώσασι τὸν γερουμάδεν ἐπείναι χρόνον. Ἰνάκι δὲ Ἑ-
τησίος ἔστι περὶ τῶν ὄφειλόντων συστῆμα ἐν τῷ μημονευ-
θέντι, φρόνῳ, προτιμᾶσθαι βούλεται τοὺς παιδεῖς ἢ τῶν συνη-
γορούντων ἔτι, ἢ φιοσοσυνηγορούντων γενεμένον, ἢ πενθο-
των, ἢ τελευτηριώτων παντὸς ἐξωτεροῦ βούλομένον συστῆμα.
νομοθετεῖ δὲ τούτους τοὺς τῶν συνηγορῶν πεῖδας προῖνα
συνίστασθαι, καὶ δίχα διπλανημάτων τινῶν, καὶ ἀντούς μέντοι
τότε συνίστασθαι, ὅπε τὸ πληρωσόντων τὸν ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ τῶν
νόμων ὀφισμένον χρόνον. ἵνα δὲ, φησί, μὴ μόνον αὐτῶν τῶν
φιοσοσυνηγορῶν περιστάντων, ἀλλὰ καὶ τελευτηριώτων προσοργη-
μένων, νομοθετούμενον, εἰ συμβῇ ἀμφάμενον τοῦ φιοσοσυνηγο-
ράτον τελευτῆσαι, εἰς τοὺς πληρούμονας αὐτοῦ παραπέμπεοθα-
τὰς παραμυθίας τοῦ φιοσοσυνηγοράτον· τοὺς δὲ γενομένους⁵⁾
μηδεμίαν δημοσίου φροντίδα μενούσας ἀναγκάζεοθανι ὑπεισέ-
ραι νομοθετεῖν, ἀλλὰ οὐδὲ παραστασίμους ἢ διαξέμονας γίνε-
σθαι, εἰ μὴ ἐξ ἴδιῆς βασιλικῆς κελεύσεως, καὶ ἐναγμένους
δὲ αὐτοὺς ἐν ἐπαρχίᾳ ἐξ ἀποφάσεως.

λγ'. Οἱ καὶ τὸν τοῦ δημοσίου συνήγοροι τῶν
ἐπαρχιῶν⁶⁾ ταῖς καλάνδαις αὐτοῦ μύνον⁸⁾ τοῦ ἔτους
μετὰ τῶν κονσιτοριανῶν⁷⁾ κομήτων τὸ πούντον¹⁾ λαμ-
βανέτωσαν· καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν ἐγγενεῖς ὕντες, τοι-
βοῦντοι νοταρίων προῖκα γινέσθωσαν, καὶ παρ⁹ αὐτοῖς,
ἢ παρ¹⁰ ἐν αὐτῶν αἱ πρόσεξις τῶν ἐξ ἀποφάσεως¹¹⁾ τῶν
ἐπάρχων ὑπομνηθέντων, καὶ γνωσμαχησάντων¹²⁾ γινέ-
σθωσαν.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

τῶν¹³⁾ κονσιτοριανῶν κομήτων] τῶν τοῦ κονσι-
τοριού κομήτων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

Προγόμια τινα τοῖς φιοσοσυνηγόροις τῶν ἐνδοξοτάτων ἐπ-
άρχων τῶν πρωτοπόιων ἢ προτοῖς φιλοτιμεῖται διάταξις. Βού-
λεται τοὺς φιοσοσυνηγόρους ἐν ταῖς καλάνδαις κονσιτορια-
νῶν κύρεσθαι κομήτων τὸν θέλον κονσιτοριούν, καὶ πρότον
λαμβάνειν ἐπὶ τῆς βασιλικῆς κερδοῦς· καὶ μεθό πληρωσούν τὸν
τοῦ φιοσοσυνηγορού τόπον, εἰ μὲν ἔχοντας ἐπάτεροι τοὺς εὐ-
γενεῖς, γνέονται τοὺς νιόντας τοιβούνος νοταρίους, ταῖς
εἰσιθνίαις ἐπιτολές κομιζομένους δέξαι τὸ παρόπεδον τὸ
ἔξ έθνους καλούμενον suffragium¹⁴⁾, ἤτοι ξένουν· καὶ εἰτίς ἐξ ἀπο-
φάσεως τῆς ἐνδόξου ἐπιφορτότητος τῶν ἰερῶν πρωτοπόιων ὑπομνη-
θεῖς γνωσμαχίας, δίναται ἐκθέσθαι τὸ χρεός, ἤτοι τὴν δίκην
την ἐπιφερομένην αὐτῷ ἐπιγνώσκων, μηκέτι παρ¹⁵ ἴδιῳ δικαιο-
διδομένην ταυτής, αὐτὸν ποτεῖσθαι τῷ γνωσμαχίᾳ, ἀλλὰ παρα-
τοῦντος τὸν ἔτους ἐπείναι φιοσοσυνηγόροις, εἰ μὲν ἐπάτεροι πατεῖσθαι,
παρ¹⁶ ἐκπέρχοις, εἰ δὲ εἰς αὐτῶν ἀπολιμπάνεται, παρατοῦντος. εἰ δὲ

deposituerint, pro semetipsis, uxore, socero et socrum,
genero et nuru, liberisque suis, colonis denique et ser-
vis ad se pertinentibus advocationis officio fungi: neque
aedes eorum metatorum onere gravari, ut tamen singuli
unam tantum domum immunem habeant: prohibet quo-
que constitutio quemquam in hoc forum recipi, ante-
quam statutum sibi tempus impleverit. Quando autem
quaeritur, quinam dicto consortio sociandi sint, filios
eorum, qui adhuc advocati sunt, aut ad fisci patrona-
tum pervenerunt, vel superstitionem vel mortuorum, cui-
bet extraneo, recipi cupient, praferri iubet; eosdem
que gratis ac sine ulla sumtibus sociari, si et ipsi per
statutum tempus Iurisprudentiae operam dederint. Prae-
terea, ut his, ait, qui fisci patronatum adepti vel super-
sunt adhuc, vel decesserunt, prospiciamus, iubemus,
advocatum fisci, si mori contingat, officii solatia ad he-
redes suos transmittere; supersites autem post depositum
fisci patronatum nullam publici actus molestiam
invitos subire compelli, nec exhibitionis aut deductionis
onere gravari, nisi speciali Imperatoria auctoritate; et
in provincia conveniri ex sententia viri spectabilis Com-
itis Orientis.

XXXIII. Fisci pro tempore patroni Praefectura-
rum Kalendis Ianuariis ipsius tantummodo anni una
cum consistorianis comitibus punctum consequantur:
et filii eorum ingenui tribuni notariorum gratis fiant:
et acta eorum, qui per sententiam Praefecti Praet.
moniti debitum agnoscunt, apud eos vel alterutrum
eorum fiant.

SCHOLIUM.

comitibus consistorianis] Consistorii comi-
tibus.

INTERPRETATIO.

Haec constitutio privilegia quaedam largitur fisci pa-
tronis celsissimorum Praefectorum Praetorio. Fisci enim
Advocatos Kalendis Ianuariis iubet inter Comites Consi-
storianos recipi, et punctum consequi ex imperatoria
manu: et postquam fisci patroni officium deposituerint,
si quidem filios ingenuos habeant, eos fieri tribunos no-
tariorum, solitas epistolae sine pecuniae eius, quae
suffragia aut xenii nomine insigniri solet, solutione per-
cepturos: ac si quis per sententiam Praefectorum Prae-
torio admonitus super debito, vel causa, quae ipsi in-
geritur, confessionem exponere paratus sit, non est ne-
cessere, delegari arbitrum speciale, apud quem acta
fiant, sed apud fisci pro tempore patrons, si uterque
adest, apud utrumque, si alter adesse non possit, apud
unum intimari: si quis vero amore erga mulierem ab-

d) Cod. Haen. ὑπεξηγορένον sine iota subscripto. e) Cod. Haen. plura habet, quam Ruhn. τοὺς δὲ γενομένους φιοσοσυ-
νηγόρους ἢ μεν ταῦτα γενησομένους. f) Etiam Cod. Haen. et Coisl. τῶν ἐπαρχίων. Fabr. τῶν ἐπάρχων. Quae Fabroti lectio
inihi praefterat videtur. Nam ἐπαρχία plerumque significat provinciam. Praefecture est ἡ ἐπαρχίας, licet lubenter con-
cesserint, hoc verbo magis dignitatem Praefectorum, quam regiones, quibus praesunt Praefecti, significari. g) Cod. Haen.
Coisl. et Fabr. μόνου. h) Cod. Coisl. κονσιτοριανῶν. i) Hic locus diu multumque tortis praestantissimorum Ictorum inge-
nia; quorum varias interpretationes et correctiones concessit Iac. Gothofredus ad Cod. Theodos. Lib. II. Tit. X. p. 162.
edit. Ritter. Ipse quam affert explicationem, aequa incertam puto, atque illam Iac. Constantinae Subtil. Knodat. Lib. I.
cap. 4. Tom. IV. Thes. Iur. (Meerman.) p. 490. Omniminime audiendi sunt, qui pacti solatia, vel pacta solatia emen-
dant. Cuius conjecturae fundamentum in Basilicorum sibi reperisse visus est Cuiac. Observ. Lib. XIII. cap. 2. Sed oscitantis
librarii lapsus, qui Fabrotum interpretentur, maximum quoque virum in errorem induxit. Nam in Basilicorum textu sine
controversia πούκτον πρὸ punctum, non πάκτον legendum est: id quod satis e scholiis, quae nunc in lucem prodeunt, patere
arbitror. Quodsi vel Codices manu exarati vel Graeci Interpretes addicerent, functi solatia praferrem cum Bynkershoeckio
Observ. Lib. I. cap. 7. Sed contra horum auctoritatem nihil temere mutarim. Potuit enim, pro istius aevi barbarie, nova
huic voce potestas subiici nobis quidem ignota. Sic in hac ipsa Lege et L. 7. C. h. t. non minus nove ac barbarae suffragium
dicitur sportula ob suffragium data: quae significatio praeterit Brisson. de V. S. R. Licet Fabr. Cod. Lugd. Bat. et Haen.
omnes consentiant in scriptura πάκτον, tamen Codicis Coisl. lectionem, qui solus habet πούκτον, praferendam censui. k) Sic
emendavit Ruhnkenius auctoritate Basilicorum Fabroti, in quibus legitur ἐξ ἀποφάσεως. Cod. Lugd. Bat. Haen. et Coisl. ἐξ
αἵτιος. l) Vid. Cuiac. Observ. Lib. XIII. cap. 4. R. Verba καὶ γνωσμαχησάντων γινέθωσαν in Cod. Haenel. desunt.
m) Cod. Haenel. μετὰ τῶν. n) MS. smfacion. Sic passim in Codice nostro habita sunt verba Latina, ut facile appareat,
librarium natione Graecum fuisse, Latinæ linguae expertem. R.

καὶ τις διάθεσιν ἐποχρήσις πρός γαμετήν, δίχα τῶν προικῶν συμβολῶν αὐτὴν ἔγγέγετο, καὶ βούλεται κατὰ πρᾶξιν ὑπομημάτων καταθέσθαι περὶ τῆς γαμικῆς αὐτοῦ διαθέσεως, ητοι παλὸν ὑπόντων αὐτῷ ἐκ τῆς τοιαύτης συναφείας, ἡ μήπω ὑπόντων, τις τοιαύτης καταθέσεις παρὸν τοῖς κατὰ καὶ σὺν φιλοκοσυνηγόροις, ἡ παρὸν ἐν αὐτῷ ἐν ὑπομημάται πραττομέτρας τομοθετεῖ γίνεσθαι ἡ διάταξις, ἵνα μέρτοις ἀκέσαιος φιλάττηται τοῖς ἀπολυπανομένοις ὁ κατὰ τούτων τῶν ὑπομημάτων ἀμέρξων αὐτοῖς λόγος. εἰ δὲ καὶ τις βούλεται παρὸν τοῖς κατὰ καὶ σὺν ἐρδοστάτοις ὑπάτοις ἀδραπόδα ίδια ἐλευθερώσαι, διὰ τῶν αὐτῶν σοφιστάτων φιλοκοσυνηγόρων, πραττέτω τὴν ἐλευθερίαν. καὶ τὰ ἄλλα δὲ οὐδὲν ἡπτον προρύματα, ὅσα ἡ τοῖς φιλοκοσυνηγόροις, ἡ τοῖς ἔτι συνηγοροῦσι, κατὰ διαφορούς τροπους παρεζέ�η, καὶ ἀπὸ ταῦτα, φησι, τῆς ἡμετέων τομοθεσίας ἐν τῇ οἰκείᾳ σταθμότητι φιλαττέοθα.

αὐτοῦ μόνον τοῦ ἔτοντος **Πρόσκειται εἰς τὸ κατὰ πόδας** καθό τὸ τοιούτον πραττούσι ὄφρικον. καὶ φησιν ὁ Θαλείας ἐπειδὴ τοῖς κατὰ καὶ σὺν γενομένοις φιλοκοσυνηγόροις δέδοσε τὴν pulcitar^o παραμυθίαν ἡ διάταξις, ἵνα μητὶς νομίσειεν, ὅτι καὶ οἱ πάλαι γενομένοι φιλοκοσυνηγόροι ταῦτη ἔχουν τὴν παραμυθίαν, διὰ τοῦτο ἐπιγίγανεν ἡ διάταξις, τοὺς αὐτοὺς μόνον τοῦ ἐμιαντοῦ φιλοκοσυνηγόρους, τοὺς ἐπὶ τὸ ὄφρικον τοῦτο διανύντας, λαμβάνειν τὴν τοῦ punctu παραμυθίαν.

τῶν κονσιτοριανῶν κομήτων] Οὐκ ἐδήλωσε σαφῶς ἡ διάταξις, εἰ βούλεται αὐτοὺς κόμητας κονσιτοριανῶν γένεσθαι, καὶ οὕτως λαμβάνειν τὸ punctum¹· ἄλλα διὸν εἴπε, μεταξὺ τῶν κομήτων κονσιτοριανῶν τὸ punctum λαμβανέτωσαν, ἔτοι καταστοχωσασθαι, ὅτι καὶ αὐτοὺς ἔρουλήθη κόμητας κονσιτοριανῶν γένεσθαι. καὶ ² ἐν αὐτῷ οὐν τῷ ἐμιαντῷ, ἐν ᾧ εἰσὶ φιλοκοσυνηγόροι, τὸ τοῦ punctu κέρδος ἀποφέρονται. μετά δὲ τὸν ἐμιαντὸν τέως ὅτε τοπρώσονται, καὶ ἀπόθωνται³ τὸ φιλοκοσυνηγόριον, τότε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, εἴναι ἐκπειτοὶ παῖδες ἔχωσι, διδοται ἡ τῶν τοιβούνων νοτασίων αξία. εἰ τις οὖν τελευτήσῃ μήπω τελέσαις τὸν τοῦ φιλοκοσυνηγόρου βαθμόν, οὐκ ἔχει ὁ τούτου μήπω τὴν τοῦ τριβούνων νοτασίου στρατείαν⁴ ἥτις παραμυθίαν.

οἱ παῖδες αὐτῶν εὐγενεῖς] Εὐγένεις μόνον ἔσχεται εἶναι τοὺς τοῦ φιλοκοσυνηγόρου παῖδες ἡ διάταξις, οὐ μὴ γνησίους. εἰναὶ οὖν μη διαθεσιν γαμικήν, ἄλλα ψῆλην συνηθειαν ἐποχρήσις μετὰ γνωσμάτων ἐλευθερίας, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς υἱὸν εὐγενήν, εἰ καὶ μη ἔστι γνησίος, ὅμως διὰ τοῦτο μόνον τὸ εὐγενῆς εἶναι γίνεται τριβούνος νοτασίος.

L. 4. **C. II. 8.** **Εἰ¹** δὲ καὶ τις τὴν ἐν συνηθείᾳ² οὖσαν αὐτῷ γνωσμάτων παῖδας τοῦ δημοσίου συνηγόροις τὴν περὶ αὐτὴν πραττέτω προαιρέσιν· καὶ οἱ παῖδες τοῖς ὑπάτοις ἐλευθερούμενοι, διὰ τούτων ἐλευθερούσθωσαν, βεβαιῶν αὐτοῖς καὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς τῶν ὑπωδήποτε πορισθέντων αὐτοῖς προνοίμιον, καὶ ἐτεῦθεν μενόντων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

Ἐγ μὲν ταῦς ἐπιωρίας, οἱ μετὰ τὴν προσαγομένην αὐτοῖς ὑπόμηντοι γνωσμάτων ποιούμενοι, οὐδενὸς δικαιουτοῦ πρός τοῦτο δέονται, ἄλλα μόνον παγὰ συμβολαιογράφοις, καὶ οἰκεῖοι κειοί, τὴν τοιαύτην ἐπιθέταις γνωσμάτων, μόνον δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν πόλεων ἴδιως προτερον ἐδίδοτο διαγόμων, παγῶν ἡ κατέθετο ὑπομημάτεις, καὶ γνωσματήσις, ὅτι ἐπέγνω τὸ οἰκεῖον κρέος· ἀπὸ τούτου νῦν τοῦ ἴδιου διαγόμωνος ἐκέλευσεν ἡ διάταξις παῖδες τοῦ φιλοκοσυνηγόρους τὴν περὶ τούτου³ πρᾶξιν συνιτασθαι· ἵνως γάρ παραμυθίαν τινὰ ὑπέρ αὐτού τούτου παρέχουσιν ἡ ὁ ζερωστης ὁ γνωσματῶν ἡ ὁ διαιτητής ὁ τὴν γνωσματῶν λαμβάνων· καὶ ἔρουλήθη ἡ διάταξις ταυτην τὴν παραμυθίαν τοῖς φιλοκοσυνηγόροις παρέχεσθαι.

παρὰ τοῖς τοῦ δημοσίου συνηγόροις] Όμολογονεών δὲ καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν νόμων, καὶ ἐκ τῶν βασιλ-

reptus, absque dotalibus instrumentis matrimonium contraxerit, et super affectu suo, liberis vel iam extantibus vel necdum procreatis, legitimis allegationibus uti maluerit, eas apud eosdem pro tempore fisci advocatos, vel alterutrum eorum actis mandari, ut iis, qui absunt, iuri cognitae allegationes, si quae competunt, integrae serventur: si quis autem apud gloriosos pro tempore consules mancipia sua manumittere velit, per hos ipsos sapientes fisci patronos peragat manumissionem. Neque minus alia privilegia, quaecunque ipsis vel fisci patronis, vel togatis adhuc, diversis modis tributa sunt, ex hac sanctione in stabilitate sua serventur.

ei us tantummodo anni] Additur in τῷ κατὰ πόδας· per quem tale peragunt officium. Et dicit Thalaeus: quoniam constitutio fisci pro tempore patronis puncti solatia concessit, ne quis putaret, iam olim eos his solatii esse gavisos, ideo addit, fisci advocatos eius tantum anni, per quem tale peragunt officium, puncti solatium capere.

consistorianis comitibus] Non satis manifeste constitutio declaravit, an eos Comites Consistorianos esse velit, atque ita punctum capere. Sed dum dicuntur, inter Comites Consistorianos punctum capiant, concire licet, hos quoque Comites Consistorianos esse voluisse. Eo igitur anno, quo sunt fisci patroni, puncti solatio fruuntur. Post annum vero, quando fisci patronatum iam adimpletum deposuerint, filii, quos habent, dignitate tribunorum notariorum ornantur. Si quis igitur decesserit, fisci advocati officio nondum finito, filius eius nec tribuni notarii munus, nec solatia consequitur.

filii eorum ingenui] Constitutio postulat tantum ut sint ingenui fisci patronorum liberi, non ut sint legitimi. Quodsi igitur non matrimonium contrahendi animo, sed nuda familiaritate ductus, ex libera muliere filium ingenuum procrearit, etsi is non est legitimus, tamen propterea solum, quod ingenuus est, tribunus fit notarius.

Si quis cum muliere, cum qua consuetudinem habuit, iustas nuptias sine dote contrahere velit, voluntatem suam apud fisci patronos declaret: et qui servos suos apud consules libertate donare velint, per hos manumittant; privilegiis, quae ipsis quoecunque modo acquisita sunt, istis et his, qui post eos sequuntur, hoc quoque respectu in stabilitate sua duraturis.

INTERPRETATIO.

Qui in provinciis super debito aliquo causave moniti confitentur, nullius hanc in rem indigent arbitri, sed tantum apud instrumentorum conditores manu sua eam confessionem exponunt. Sed in regia urbe solum specialiter antea dabatur arbiter, apud quem monitus aliquis et confessus, debitum agnoscebat. Itaque hac constitutione sancitum est, non apud specialem arbitram, sed eius loco apud fisci patronos his de rebus gesta intimari. Forte enim exinde lucelli quid proficiscitur vel a debitore confessio, vel a creditore confessionem accipiente; atque adeo constitutio voluit hoc fisci patronis solatium praebere.

apud fisci patronos] Enimvero et secundum leges veteres, et secundum constitutiones Imperatorias

¹ *Pulcitar* MS. R. Sic etiam Cod. Haenel. ² *puncton*. Ita semper legitur in Cod. Haen. ³ *Inde a verbo λαμβανέτωσαν in textu superscriptum fuit.* ⁴ *οἱ οἰκεῖοι κειοί.* ⁵ *Vocem στρατείαν bene capit Scheltinga noster pro qualicunque militia seu munere. Exempla suppeditat Du Cange Gloss. Gr. h. v. R.* ⁶ *Ante haec textus verba εἰ δὲ καὶ τις in Cod. Haen. addita sunt καὶ γνωσματησάντων.* ⁷ *Male Cod. τὴν συνηθείαν. R. Cod. Haenel. τὴν ἐν συνηθείᾳ.* ⁸ *Cod. Haen. τούτου.*